

BUNA VESTIRE

ZIAR LIBER DE LYPTA SI DOCTRINA ROMANEASCA

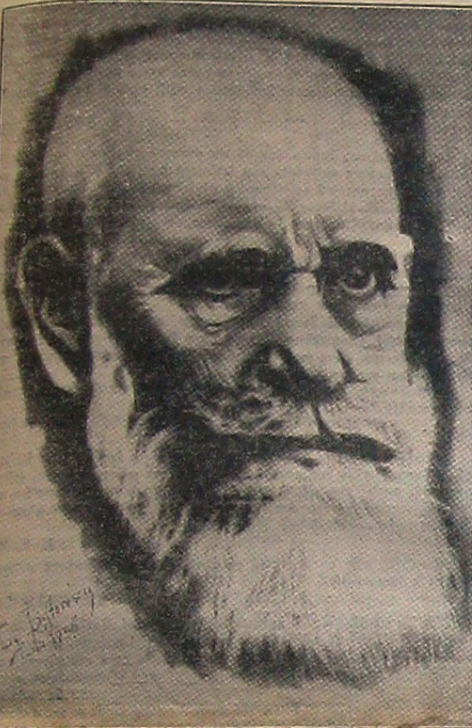
Directori: DRAGOȘ PROTOPOPESCU MA VLADSCU

Redacția și Administrația: BUCUREȘTI Bulevardul Elisabeta 12, etaj II.

TELEFONOANE: Direcția Administrația 4-93.92 Redacția 4-94.54

ABONAMENTE: 1 an 700 6 luni 350 3 luni 175 Comuna urbana 1 an Lei 500 6 luni 250 3 luni 125 Comuna rurala

Zece ani dela întemeierea Legiunii

Crapă înamică că n'am crăpat. GENERAL G. CANTACUZINO

DICTATURA ȘI LIBERTATE

de TRAIAN BRAILEANU

Ne-am apus aci totdeauna gândul nostru pe față și fără ocoluri și mai ales fără subtilități dialectice. Dorim ca Statul nostru să devină un Stat Național, așa cum au dorit-o toți cei ce au luptat și murit Pentru învierea Daciei Traiane, una și indivizibilă dela Nistru până la Tisa. Vrem deci o Românie liberă, căpătând în hotarele ei tot neamul românesc.

Ca om, care nu făcuse decât să iasă din mormântul lui, mă vedeți acum, când noi pășim în a doua decadă de luptă.

Decadă spre veac

Mișcarea legionară numără zece ani de luptă și suferință. De jertfă și biruință. Retrospectivă analitică, mișcarea aceasta, sfârșită de toate neînțelegerile altora, a fost și va fi, rămasă, rădăcina și baza noastră, etnică și națională, de via românească.

Intre pretențiile savanților și pretențiile țării

de DAN RADULESCU

O mare parte dintre intelectuali nostri de marcă suferă de o totală lipsă de înțelegere a unor adevărate valori esențiale. Aci în aceasta este partea tragică a unei anumite mentalități, căci din această neputință de a înțelege, la cei mai buni din generația noastră, a celor de azi, provine tocmai neputința de a îndrepta ceva, înainte ca noi să fim ajuns babalaci sau oale și ulcele.

Mișcarea legionară numără zece ani de luptă și suferință. De jertfă și biruință. Retrospectivă analitică, mișcarea aceasta, sfârșită de toate neînțelegerile altora, a fost și va fi, rămasă, rădăcina și baza noastră, etnică și națională, de via românească.

SUB SEMNUL ARHANGHELULUI

Dintre toate mișcărilor care, dela răboiul necoscos — pentru a nu vorbi decât în strictă contemporaneitate, — au încercat să organizeze destinele nației noastre, n-îm una nu s'a așezat mai sigur în marea istoriei românești, ca cea a tinerilor care stau sub ocrotirea Arhanghelului cu sabia de foc.

Buna Vestire, odată cu acest număr sărbătoros, numără una sută zile de slovă cotidiană. 100. Nu un număr. Și nici nu e vorba aci de un bilanț administrativ, comercial.

CUBUR DE LUMINA

PUBLICISTICA LEGIO-NARA

In presa actuala, miscata de tendinte destructiviste, publicisticele legionare ocupu un loc foarte important pentru cultura romanetca. Fina sincere, scrise cu ardor si bazate pe o siguroara conştiinta legionara, ele reprezinta astazi cea mai clara teorie a spiritualitatii autohtone.

AXA
a inaugurat o sobrietate revistice legionara. A fost condusa de Mihail Polihroniade si Ioan Victor Vahen. Colectia ei e o insusita arhiva de puterice gand legionar. Datorita 'Axei', linia publicisticii ideologice cu adevrat romanetca a fost stabilita. Ea a militat trantice si intransigent pentru o noua Romnie.

strajuit de Ion Banea, e expresia Ardealului legionar. Dura, preita — ca un ordin. Prin 'Glasul stramoese', plaurile transilvane a intrat viforos in cultura legionara. 'Glasul stramoese' publica in fiecare numar indrumari de disciplin romaneasca. Avanta! eroica. 'Glasul stramoese' e un drum drept catre cerurile tari noastre LIBERTATE

parintelui Ioan Moja duce in paginile ei ganderile frumoase si a spre ale disciplinei legionare. Acolo, unde arpile mari de lumina ale muenicului Ion I. Moja falăfale mereu prezente, azurate de marea Jertfa, scriul capata accente tari de proteje. 'Libertatea' e o publicatie pentru toate categoriile de cititori, fiind un indreptar de realizari spirituale. In timpul din arma. 'Libertatea' a comunitat Ioan I. Moja, care cu 'Glasul STRAMOESU', CUVANTUL STUDEN.

TESC
e o publicatie vie si ingrijit actuala. Unora, aduce mari si preioase analogii din clasicul roman. Numarul inchinat intocirii din Spania, a fost o culegere de destine romanesti.

ROMANIA CRESTINA,
a fost condusa de Sergiu Florescu si-a reprezentat demn si inimos Basarabia. A dus rasunatoarea campania impotriva multor false glori si a isbiti al le rastortre.

CUVANTUL ARGESU.
LUI,
lucrat ca o farind de Toma Curoreanu, a adus de curand un bogat numar inchinat Spaniei.

OMUL NOU,
veghiat de Stere Mihalaca, anuntă mutatarea cea mare a tarii. 'Omul Nou', are in fiecare numar, si cate o pagina inchinata muenicorimii. Un variat hazar cultural si compietata intotdeauna, arandnd in juste lerarii valorie.

VESTITORII,
revista creata de Vasile Marin, e taitat brazde adanci in publiciteti.

ca legionara. Zgurutata, cu o Masat, totazi, dabe adanci in pindirea contemporana. A scris in coloanelle ei si profesorul Nae Ionescu.

INSEMNARI SOCIOLOGICE,
GICE,
e revista profesorului Traian Brailleanu. Luciditatea ei intelecutuala a impus dela primul numar.

REVISTA MEA
a Marlei Rodulescu a precizat punctul de vedere al artei nationale. In coloanelle ei, au desbutat mari probleme muenice Ion Moja si Vasile Marin — si profesorul Dan Rodulescu, Mihail Polihroniade, etc.

RANDUALIA,
animata de Dumitra Cristian Amar, Ernest Bernea, Ion I. Ionea si I. Samarineanu, perfect informata, activeaza permanent in serviciul gandului romanesc. Colectia revistei 'Randualia' a tiparit o serie de brosiuri datorite legionarilor M. Polihroniade, Ernest Bernea, D. C. Amar, V. P. Gaveineanu etc., etc.

IDEEA ROMANEASCA
e ingrijita de Paul Costin Delosau. Preocuparile ei net legionare o impun tot mai mult in randurle cititorilor.

Tara noua de munca si cintec

Popoarele fara cintec n'au biruinte.

Deceia poporul nostru si in prigoane istorice si in prigoanele lui, s'a jaliut orga sau canaril din fluer s'au rasulat.

Dar cintecul s'a leganat pe hamacul de frunze din codru sau a s'irit ca lacusta prin tarba tunsă de miei, pe langa toiogul ciobanului — chiar gandal lui cuprins in patur vantu si-a descifrat toate sofeelile.

Aşa au crescut cuburile si taberile si s'au imbogătit rascreculle de papadie troitelor si s'au zidit bisericile cu cntece, cu doine si balade, cu inauri.

Toi asa s'au cocorit redutele si au infiorit biruintele. A cintecul are valoarea iniatiavelle, primul taracoc, acolo unde tot deauna recolta inseamna eficienta.

Sub bolta de azur a tari s'a ridicat o ruga de cintec, cu un ploș al cucernicilor, asa cum se desprinde din jertfa, fumul s'a sarute poalele cerului.

Viata legionara este un santier si un altar. Liturgia muncii — legea legionarului.

Si acceptarea duhului sfant al disciplinei. Sub cheziia sufletului ingenunchiat credintei.

Credinta in destinele neamului. Aşa cum Ziditorii vesului ce va sa vie — o implineste, o slujeşte, o traeste.

De aci porneşte neostoiā, năvalnică precum o niagară, convingerea in veşnicie. Veşnicia epopeii. Mital ei eroic trebuia smălăuit si cantat, rasturnat in narile muziciale ale sufletului nostru.

Cintecul intrăjeşte omul cu munca si jertfa.

Munec, jertfa si cintec sânt coordonatele educatiei legionare, creatoarea noii spiritualitati romaneşti.

Socia actuala notărit, demn si transfigurat prin jertfire in mit, dobandeste pecetig si constituire.

Scoala a biruitii si a seninitatii moralice.

Cu cintecul inainte. La munca la lupta, la moarte. Trebuie sa stii si sa poti accepta

Balada de primavară

Tara verde, ca o inimă haiducă de balada, și-a adus de peste Dunăre și mare berzele: bucatii inalte de condoure, și le lagăna pe harle lungi de soare, elopote de ghiață și răpadă.

Rădăle, zimbru de argint, se repod cu coralul inainte. Crengile oiăjii moi de mărăgrit scutură alina pe marminie, și din adăncimi de osminie, numbre albe — oise albe — se ridice: dintr'un coșag un taraz se aprinde, crește pieric dătră mând de vâlcă.

Peste umărul Florilor, bălal, dacii ară cerul împesărit, cu plăonii, peste sare, până'n rat, unde plâng pe trâmbiți șerafimiti.

Noaptea, sus, pe stee călătoare, free călări pandurii către Ju. Luna țese'n drum, la răgăit, cu prasele reci la cîșătoare.

Fecii tărăn de berze și răsadă. Zac haiducii între oipere și broaște, cad lucrării, aușură de Pașle, drumul — robitor e cuminăcătură.

Muenicii, in toane, se grijesc, ingenuche pruni osminău și sub lapaz, basarabil se gâtesc să se ducă la biserică, la denii.

Namăi tu, neam rădăgit, dormi sub pecete, într'o gropniță cu nierni și nucăgal.

Doamne, doi arhangheli îi trimite să-i ridice piatra, pentru Rai! 1936.

RADU GYR

neșovăitor moartes, cu să binemerii dele viață.

Altfel viața e ca orice inultitlate mai mult sau mai puțin comoda, de patetic.

Prin acest incandescent, pateticul, actual, vorba și cântul domina momental.

„Ghiers cu foc”. Pășările cerului își strigă bucuria către soare și-și plâng dorurile lor pure in note de dogoritoare sincretitate.

Frunza'n codru își sfioșie sufletul ei clorifilan fognind liric ca un fătăit discret de șburătoare tăind țării de musellină a nopții.

Vântul legănă in efuville lui doine colene, doine in care se cuprinde, cavalier răscitor, sufletul uriaș și pelerin al neamului. Iar viziunile baladenză shakespearean scrijele haiducilor, căpitantilor și voevozilor incercă de amar și harță.

istoria plutește și vește in jur-ne. Cântă cu șburătoarele, cu corul, cu vântul. Orchestra de regie dumnezeiască.

Cintecul anesteziază și răscălat. Poete îi inn de eternă pomenire a arhangheliilor, sau navalnică cu un mers. Cu omul și cu pelălat istoria merge inainte și merge sigur.

De pe heronimbe, durerea caută drum spre D-zeu in imn religioz. Tot la D-zeu vin sulțele de volnicie din cintecul biruintelor.

Innal religios este mioritic prin disprețul de moarte, prin rememurări, dar in rememurarea aceasta strigă bucuria biruintelor finale.

Biruința Ideii, a Misiunii peste scutul omului. Așa s'a născut acum 10 ani. Omul Nou.

Care cântă aprig și'n suferință și'n biruință.

Cu zămbetul solemn al transfigurărilor vizionare.

Ion Băleanu

ca legionara. Zgurutata, cu o Masat, totazi, dabe adanci in pindirea contemporana. A scris in coloanelle ei si profesorul Nae Ionescu.

INSEMNARI SOCIOLOGICE,
GICE,
e revista profesorului Traian Brailleanu. Luciditatea ei intelecutuala a impus dela primul numar.

REVISTA MEA
a Marlei Rodulescu a precizat punctul de vedere al artei nationale. In coloanelle ei, au desbutat mari probleme muenice Ion Moja si Vasile Marin — si profesorul Dan Rodulescu, Mihail Polihroniade, etc.

RANDUALIA,
animata de Dumitra Cristian Amar, Ernest Bernea, Ion I. Ionea si I. Samarineanu, perfect informata, activeaza permanent in serviciul gandului romanesc. Colectia revistei 'Randualia' a tiparit o serie de brosiuri datorite legionarilor M. Polihroniade, Ernest Bernea, D. C. Amar, V. P. Gaveineanu etc., etc.

IDEEA ROMANEASCA
e ingrijita de Paul Costin Delosau. Preocuparile ei net legionare o impun tot mai mult in randurle cititorilor.

FACLII

In conceptia lumii legionare, lupta este un atribut care inobloaia și justifică viața.

Lupta — in latina ei de muenca — este legire din lumea trândăviei. In semnificatie eroică, este abdicarea din legitate și intrare in degnă curajului, a dinamismului crețelor.

Elio judecăto, lupta este și duce la jertfa. Prin jertfa, spre mântuire, lată ințelesul spiritualității legionare: jertfa.

Atributul acesta schimba, central o concepție, o lume. Si zidește, din fapta, altă lume.

Luptă — fapă — jertfa — răsăgnare — Inviere — mântuire; coordonatele miscării legionare.

Acti, in aceste puncte de sprijin, zace cheia de biruință a unei contribuții de viață, prin reanunțarea la viață, pentru luatăreșnarea sensului romanesc pin in eternul istoric, sub semnul Tarii, Bisericii și Crucii.

Jertfa s'au acceptată, in preatobil, de luptător. E o condiție a legionarismului. Sub toate formele ei, jertfa este un nivelator, un cronometru, un regulatur de conștiință.

O multumire cu sine inuși a omului care caută mântuire.

originală până'n ultima ei fibră, pornită din țiparele originare rumanești pentru a le impune și a le accentua in universal — deci nu pentru a le acomoda, pentru a le contopi, pentru a le pierde in universalitate — departe de a fi, in esența ei, de ordin politic, este o scemă, o lume efica, un fenomen educative, unic, o credință, o religie.

Rugăciune, am apus moș sus.

Si, prin rugăciune, la reabilitarea vieții omenești, la apropierea ei de Dumnezeu, la trecerea in veșnicie.

La nepotolita căutare a lui Dumnezeu, prin înfrânșnarea poltelor adăite în lut și prin încreștrarea sufletului cu atribute de slujitor al cuvântului. Despreș din veacul păcătoșului, prin rugăciune, omul trece, pe planul vieții pământene, spre veacul care caută și slujește Luminii Dumnezescii, asigurându-și un loc, dincolo de această țărăre, in glava unde nu mai sunt veacuri năpărate, in veșnicie.

„Aceasta e legea jertfei.”

Si prin această danie de suflet și viață, prin talentul acesta de contribuție omul intră in sensul spiritual legionar.

Iar prin sensul legionar, desăvârșit, când se ajunge, omul, credem, poate scăpa de neliniștia zonei demurice de care vorbia odată profesorul Nae Ionescu și se poate realiza, dincolo de ființa lui pământene, in binecuvântarea mântuirii.

Cu această spădă de veri in mână, cu aceste icone in suflet, cu odău, oridăctori a trebuit, luptătorii acestei uriașe miscări, care a fost intemeiată de căpiton, nu pentru ea înșăși, nu pentru împlinșirea

o prezenta ca instrument luptei pentru Dumnezeu și Nație.

Si dacă au căzut așa, renunțând voluntar la viața, la bucuriile vieții, fără călțire și fără plângeri, pentru bucuria mântuirii, inseamna că și-au depășit țiparele firii omenești s'au deslegat de tot ce este al pământului, pentru bucuria mântuirii.

Iată de ce ei, prin moarte, n'au sfârșit o viață. Ci au început, edificând cu moartea peste sensurile moșii obișnuite, o viață veșnică.

Si de acolo, de sus, de unde sânt, eroitorii, se roagă pentru viața și pentru plinșrea luptelor noastre.

„Fapța lor a fost o rugăciune, Rugăciune, am apus moș sus. Si de acolo, de sus, de unde sânt, eroitorii, se roagă pentru viața și pentru plinșrea luptelor noastre.

„Fapța lor a fost o rugăciune, Rugăciune, am apus moș sus. Si de acolo, de sus, de unde sânt, eroitorii, se roagă pentru viața și pentru plinșrea luptelor noastre.

„Fapța lor a fost o rugăciune, Rugăciune, am apus moș sus. Si de acolo, de sus, de unde sânt, eroitorii, se roagă pentru viața și pentru plinșrea luptelor noastre.

„Fapța lor a fost o rugăciune, Rugăciune, am apus moș sus. Si de acolo, de sus, de unde sânt, eroitorii, se roagă pentru viața și pentru plinșrea luptelor noastre.”

INDREPTAR

Când vei spune campliiilor tăi dușmani: Nu-mi pasi dăci mă adrobi sau nu, nu-mi pasi dăci voi vedea sau nu ziua biruitiei, dar algar ca jertfa mea va aduce prăbușirea voastră, și când pornești la mienți in luptă până la capăt cu această hotărire senina, nu incupe așteptarea adolăria că porți in tine o forță pe care nici o tehnică reprobă nu poate birui. Spiritul de jertfa este esențialul Avei cu toții la dispoziție cea mai formidabilă dinamică, cel mai irezistibil instrument de luptă, mai puternice decât tancurile și mitralierele: Este propria noastră înșe! Nici o putere din lume nu va putea evita prăbușirea atunci când se menține pe cenușa unor luptători viteji, căzuți pentru dreptate și Dumnezeu.

IONEL I. MOTA

Dela răstăgnire lumea știe că nu durerea sau bucuria ca atare sunt hotărătoare pentru suferința sau fericirea noastră; ci atitudinea cu care personalitatea noastră spirituală o păstrează in fața lor. Astfel durerea însăși poate deveni livor de nesfârșită bucurie, dacă ea induplește un rost și își capătă un sens in ancorarea noastră tnspre mântuire.

Ingerilor mai întâiu și dela Troime a doua lumină te-ai arătat, Mihaile Voevodule, nouă, celor ce cu credință te laudăm pre tine.

Arhangheliu lui Dumnezeu, căpetăniile celor țării de trupuri, cu puterile voastre izbăviri-ne de tot ce rău. Mântuiți-ne din nevoi ca niște mări mari peste cetele puterilor celor de sus.

Izbăvește-ne pre noi, Mihaile Voevodule, mai marele ostilor.

(Din stihurile la Sfinții Arhangheli Mihail și Gavril).

Nationalismul nostru e un urias infigt cu tălpi late și de neclintit in pământul nostru pământesc, piet de granit, ochi de oțel, cari își impun neindurata voiață de dănuire și de apărare oricăd de furioasă ar fi valurile adversităților de orice fel.

I. I. Moja

Democrația este pornografie politica așa cum literatura pornografică este artă democratică.

TR. BRAILEANU

Dacă o minime a fost sacrificiul lui Moja și Marin, apoi tot minime e și jara i-a înțeles! Lăstăd la o parte anușiți omenii, la cari nu com gâsi erodată înțelegere in acest domeniu, tot ce e viu și respectabil in societatea romanească și mai ales poporul larg și miazestou, a vibrat și s'a inclinat adine. Fondurile necesare pentru oducerea in țără a celor doi eroi au fost trimise din toate părțile cu un elan, pe care nu-l eguală decât dăreșia și eclovia. Săptămăni întregi legenda a prins și-și țoțoră Jertfa de aur și miltii au căutat țamnei de proclamație și de fapă. Oport, neînțeleptorii cu teorii internaționale ori nămăit, s'au eraud obligăți să dăci un timp și să respecte durerea și mizăria. Cine poate spune deci că in țara noastră nu se apreciază eroismul Românii și cum e după o generală împărțiganie. Incepem din ce in ce mai mult al credem in noi și in aștăntia vieții. Fapta celor saple a găsit înțelegere și această dovodește că jertfa lor nu e sadarnică. Dovedește od ea va fructifica și od undeva s'au scris od neomul nostru se va mântui.

VASILE BANCIUA

El a fost înzestat cu toate calitățile. Sufletul său a fost împodobit de Dumnezeu cu toate frumusețile.

Prințipi săi, venerabilul Protopop Moja dela Orăștie, marele luptător ardelean și Doamna Iau crescut in culțul izbiri de țără și in credința creștină.

Așa a trăit toată marea lui tinerețe: in stuiba lui Dumnezee și a neamului.

(de Radu Mironovici)

CU TONEL MOTA LA JILAVA
N-a Ionel, dragă nene Ionel și tu Vasile, pe care te cunosc de când spreceai am lucid, ironic, slăpân pe tine, de ce v'afți dus să muriți la Madridahonda?

Cine e'a chemat? Cine e'a împinș? Ce urșită trebuia să se îmghenească?

Si afi murit atât de frumos. Fără vorbe, fără gesturi mari, finșit elegant, mândru. Afii murit pentru CEL le care se rușna cu atât foc—li amintști Vasile — Moja la Jilava.

(de M. Polihroniade)

Tara romanească are nevoie in vremurile acestea de oameni tragici si sintetici. De accia să in aminte rachiticii intelectualii strinsi in țazurile democratiei comuniste: nu cu zeama roză a conferințelor politice ori cu pana miușată in cernelă de boz a indiferenței se pregătes marile transformări. Ci accieșta, se realizează alături și pe deasupra lor prin acțiunea directă, conștientă, organizată și disciplinată a aceloră carii sunt apolozeții unei singure ideologii: Fapta.

VASILE MARIN
erez de generație

Zilele acestea va apare lucrarea «NOTE DEPE FRONT» a Neculaiu Totu. Carica va avea două hărți inedite, pe am și numeroase gravuri de Geo Zlotescu și pictorul Basarab.

Volumul lui Neculaiu Totu e evocarea dramatică a războiului din Spania și a marii jertfe aduse de muenicii Ion I. Moja și Vasile Marin.

Domnia lui Carol I (volumul I: 1866-1877) Mihail Polihroniade și Alexandru Cristian Tell

D-nd Mihail Polihroniade și Alexandru Cristian Tell ne înfășșează in primul volum din vasta lor lucrare întâia perioadă a domniei lui Carol I.

De-o bogată informație, această lucrare ne dă un tablou amănunțit asupra epocii dintre 1866-1877, una dintre cele mai interesante din istoria poporului român.

Figurile politice se desprind pline de viață din cartea d-lor Mihail Polihroniade și Alexandru Cristian

Tell, cari ne desăvuluie multe nuanțe caracteristice din istoria acestui trecut.

Numeroase ilustrații înfășșoșez crarea familiarizându-ne cu obiectele din viața politică a Romniei de cechi.

In «Domnia lui Carol I» s'au găsit multe identități cu contemporaneitatea și constatăm in special permanența problemei fidoeștii și partea a doua a secolului XIX și până astăzi.

STEFAN BALACI

CALENDAR

Sâmbătă 26 Iunie 1937

ORT: Cuvioasa Martiră Febronia (300), diocesi pe atunci. Lupta s'a dat la Casa-CAT: Si. Proșper (1 463).

SOARELE: răsare 4:35, apune 20:3. La 1980, cruciada creștinilor Romani, Sarbi, Francezi, Germani, Unguri, și împotriva mahomedanilor păgăni, prime-

PATIMIRE
Cu fiecare pătimire nouă frâng drageata din mine ca pe-o pâine caldă și-o împart drameților, cu mâinile-amădovă

Pribeag, porneșe apoi să ure pripoare să chiui haiducește pe coline și din nădejdele ce'n mine cresc spre soare altar de viață nouă să ridice.

Mueniad să nmugurească'n ochii mei durerea împotmolitā'n sufletu-mi pribeag și trist și-abea atunci mi-i împlinșă vreaea când mi-o'nflori pe buze zămbetul lui Crist.

Valeriu Cârdu

O revoluție creștină

Anul 1927 a însemnat începutul luptei între generații. Nu lupta între bătrâni și tineri — cum s'a crezut și s'a spus multă vreme — ci războiul între două lumi; pe de o parte lumea veche, care credea în puterea primatului economicului și al politicanismului, iar pe de altă parte lumea nouă, care îndrăznește să creadă în Dumnezeu (primatul spiritualului). Măcar în trecut d'în 1927 s'a născut cu conștiința acestor mizantropice: de a schimbă sufletul României, subordonând toate valorile unei singure valori, suprema: Spiritul. Subordonare care înseamnă, mai ales în fața eroică — sacrificiu, renunțare la sine, ascetism. Sentiment istoric al acestei misiuni este deloc greu de delectat. Avându-și izvoarele oii în creștinism — și creștinismul înseamnă crăsturnarea tuturor valorilor — ea încearcă crearea unui nou om. Căci omul timpurilor moderne a rămas integral în vechia economie luciferică: a egoismului, a instincțelor, a valorilor celei mai obște biologice. De câte ori a apărut în istorie un om nou, el s'a împins print' un primat al valorii spirituale. Lupta între lumină și întuneric, între bine și rău, nu va fi curmată decât la sfârșitul veacurilor. Dar orice nouă victorie a spiritului, a luminii, nu s'a înfăptuit decât printr-o renunțare desăvârșită la instinctele de conservare individuală. Omul nou înseamnă, înainte de toate, depășirea firească a acestor instincte.

pe cu totul alte născuți — înocente, firește, politicienilor. De aceea mi s'a părut lipsită de sens formula „despolitizarea încredințată” — când nici unul dintre nerii creștini în mișcarea nouă, nu era preocupat de nici un fel de idei sau scop politic. Dacă, totuși, era preocupat politice fiind încredințat în 1918 — istoria care începe acum nu va cunoaște, pentru o bună bucată de timp, decât revoluții spirituale.

Si nici una din revoluțiile care s'au făcut sau sunt în drum de a se face, nu s'a desfășurat atât de total sub semnul spiritualului, ca cea a tineretului românesc. Nici una, mai ales, n'a încercat o atât de desăvârșită creștinizare a creștinismului răsăritean. De multe sute de ani, se părea că creștinismul răsăritean nu mai putea crea forme istorice. Lumea modernă, de la Renaștere încoace, trecuse pe lângă acest creștinism răsăritean, ignorându-l sau disprețuindu-l. Tot ce mai părea viețuitor din mesajul Mântuitorului, era căutat și găsit în formele occidentale și nordice ale creștinismului. Și totuși, deodată, la zece ani după sincope ortodoxiei rusești (destul de aproximative, de altfel) — apare o nouă formă de viață istorică, revoluționară, afirmată de ortodoxie! Deabia acum începe a fi înțeles sensul acestei revoluții creștine, care încearcă să creeze o Românie nouă creștină într-un om nou, un creștin perfect — și care înlocuiește vechia viață politică print' o viață civilă, adică restabilește raporturile de omie și de creștinătate în sânul celei comunități de lângă. Deabia acum începe să se vorbească despre o misiune a României. Căci o misiune istorică nu poate fi justificată decât printr-un imperiozism spiritual, printr-o nouă valorificare a vieții omenești, la care participă un neam întreg. Și această valorificare a vieții umane o încearcă și o realizează tineretul românesc de astăzi, printr-o trăire cât mai aproape de idealurile creștinătății răsăriteană. Dacă ea va izbucni până la capăt — dacă va cuprinde, adică, întreaga comunitate românească — va fi cea mai mare revoluție a veacului.

MIREUA ELIAD

VIAȚA MORTILOR

Un singur drum în viață dădea undeva — simțim că dădea undeva: drumul Bisericii. Toate celelalte ale vieții nu dădeau nimic.

Da, tot ce facem în viață, în afară de acest drum, nu dădeau nimic, și grațiat, și capriciu, și pulbere: politica noastră, cărturria noastră, dragostea noastră, parșăile și teatrul, plăcerile, manile, energia noastră, ambițiile și chiar realizările.

Deșigur, e banală constatarea aceasta: a mai făcut-o și Ecclesiastul.

E bine să ne mai oprim asupra banalității ei. Vedem de aici că oamenii acționează de mil de ani, gândiți, se abucimă, luțai, se desțăi și apoi oțază și spun până la urmă: „la ce bun? Tristă concluzie ea cea a Ecclesiastului, pentru o istorie atât de glorioasă ca a oamenilor.

Oamenii simt, deci, că toate drumurile ei nu dădeau nimic.

Si cum ar putea să înceapă undeva, a când fiecare om merge undeva, placi, în altă parte decât merge semenul său?

Asta e lumea de azi — lumea românească și lumea europeană de azi: lumea individuală. Incepe cu individul și — ce e mai trist — se termină cu dănsul.

Lumea legionară stă pe alte coordonate de viață. Aici nimic nu începe și nimic nu sfârșește cu individul.

Legiunea s'a așezat, în istorie pe drumul Bisericii. Și deaceia Legiunea o ajunge undeva.

Biserica ne învață că, prin moarte, oamenii nu pier. Ei își continuă și după moarte un drum, care e al lor, al destinului lor, așa cum îl prioghează Dumnezeu între împlinirea armonioasă a destinului celui mare care e mântuirea oamenilor în Dumnezeu.

Biserica îl poartă pe toți oamenii pe același drum. Îl face să treacă pe calea aceluiași destin. Și în același timp le deschide în fața singurului drum de perspectivă de veșnicie: drumul către Dumnezeu.

Astăzi când toate direcțiile istoriei se frâng și devin contradictorii, un singur drum rămâne statornic pe o bănușă milenară: drumul Bisericii. Acolo, morții cu oii stau unul lângă altul, umăr lângă umăr, în același efort spre Mântuirea unică.

Și toate celelalte fragmente din viața noastră istorică find să capete caracter de statornicie, de durată și să capete deci sens, în măsura în care ele se alipească acestui drum. Altfel rămân grațiat și triste în istorie. Nu mai au continuitate, nu mai rodese, nu le mai rola nimic pentru fructificare în istorie. Oriol ar fi de grandioasă. Cine mai poate realiza în istorie activitatea dumnezeiească?

Victor P. Gărcineanu

Stil legionar

Odată cu apariția Legiunii în o-rizontul istoriei noastre naționale, a luat naștere și un nou stil de viață. Acest stil de viață nu obținut să însemnăm slovă cinstită pe marginea vremii, încercăm uneori, să aducând cu cugetul, în luptând, să prindem înțeleșul sbuciumului și năzuințelor tineretului românesc de azi.

Pornit din viață, din nevoi românești și umane totodată, mișcarea legionară păstrează în inimă o țel ceace îl era necesar ca să poată crește și învinge. Legile acestei mișcări, principiile ei sunt acelea ale vieții însăși, sunt ca niște esențe tari extrase din natură. Genul legionar, în adâncimea și puterea lui de pătrundere, a știut distinge necesarul de întâmplător, adevărul de minciună eternul de efemer.

Gândul legionar a știut distinge lumina de întuneric, viața de moarte. În acest fel mișcarea legionară distingând elementele și respectând legile adevărate, clădește o lume nouă după nevoile și fira neamului nostru.

Ca orice manifestare de mare răspândire istorică, ca orice început de viață nouă, viața legionară are un stil simplu. În adevăr, una din însușirile de căpetenie ale acestei vieți este simplitatea. E de altfel o consecință firească a intenției sale. Stilul de viață legionar în a u a o, ceace este înult, exterior, ornamental, înlătură tot ceace a creșt strâmb și împovărat, o menșate și simțire înbătrânită, stilul legionar în lătură tot ceace astăzi ca și în altă epocă asemănătoare, sau pretenție de civilizație și ra inament, desfigurază chipul omului și îl îndepărtează de natura sa proprie.

Dar ce înseamnă simplitate legionară? Înseamnă trăirea adevărată: omul în legie omienei sale. Omul care în continuă legătură cu loanele vieții, pătruns de sensul ei adânc, armonios, echilibrat, întreg, se naște, se ridică și moare îndeplîindu-și datorile până la capăt, așa cum l-a... Îuit destinul lui de om adevărat. Simplitatea legionară înseamnă linia dreaptă, înseamnă oare înseamnă adâncime.

Pe această cale înțelegem că legionarul are un frate bun în țărânul român, în țărânul nealterat ceaceș... tanță, ceaceș atitudine, ceaceș lege. Și tot astfel înțelegem că legionarul are un dugman de moarte în această lume falsificată a orașelor: două esențe, două principii ce nu pot trăi laolaltă.

Stilul legionar este stilul naturii românești, este stilul de viață al neamului. El va învinge ca ceva firesc, în luptă ce se dă astăzi între cele două lumi.

Ernest Bernea

Dragostea : oimentul mișcării legionare

Astăzi, când atâția ani au trecut, de când am primit botetul credinței legionare, încercând să delect taina care ne leagă, pe noi toți, unii de alții și împreună de Căpitan și aplecându-mă în adâncurile sufletului meu o singură explicație mi se pare adevărată: dragostea.

Acum opt ani l'am văzut întâia oară pe Căpitan. Într'un cerc restrâns povestea.

Am întrebat, încet, pe un prieten: „Cine este?”

La sfârșit, m'am prezentat, rugându-l să mă primească soldat în legiune. Astfel am devenit legionar.

Opt ani trăiți sub comanda lui, mi-au dat puțința să-l cunosc. Căpitanul nu are niciodată, nimic dulceaș, în raporturile cu legionarii. Este un comandant sever, dar drept. Acest fel de a fi îl face respectat de toți. Niciodată, însă, respectul nu a împins pe cineva la moarte. Și legionarii, toți, sunt gata să moară pentru el. Există, deci, dincolo de acest sentiment, un altul, mai puternic. Acela care ne îndeamnă să dorim moartea, tovarășia lui. Să rupem toate legăturile care ne-ar îndepărta de el. Și să murim fericiți în credința legionară. Sentimentul acesta eu cred că este dragostea. Dragostea care ne leagă, definitiv unii de alții și pe toți împreună de Căpitan.

Intru aceasta cel care intră în legiune se transformă. Devine un om nou.

Viața lui are din momentul acela un alt curs. Și cea mai mare mândrie, profesor universitar sau muncitor, o simte atunci când poate spune: „sunt legionar”.

Deaceia poate legionarii, par oarecum cindați, unora. Starea de spirit pe care o creează dragostea, nu poate fi înțeleasă decât de cei cari o trăiesc.

Dincolo de numeroasele meschinării ale vieții, dragostea aceasta dă vieții noastre legionare un farmec, pentru care nici-o jertfă nu este prea mare.

Cine oare, în afară de Dumnezeu, va putea opri biruința ei?

Mâna lui Dumnezeu asupra oamenilor și a popoarelor în ceasul primejdiei

de Protoereu ION MOTĂ

Am simțit mâna lui Dumnezeu de-atâtea ori în viața mea asupra capului meu și am văzut-o de-atâtea ori asupra neamului nostru românesc.

Era România scufundată în marea de durere și de jale, în marea războiu... Ajunsesse ca, conducătorii ei, după-ce pierduseră jumătate de țară, să-i propună a se retrage în triunghiul morții, asteptându-și acolo lovitura de grație... Era să fie acel triunghiul al morții, rugul lui Avram, pe care avea să-și pună frăția pe singurul și prea iubitul său fiu... Dar Dumnezeu, care era pe-aproape în clipa cimplită, opri mâna lui Avram de a-și juaghia pe dragul său copil, ceace ar fi fost pentru el, ca și cum și-ar fi împănțat cuțitul și în propria inimă.

Așa în Dumnezeu și lângă neamul românesc, când era să se aducă pe sine jertfă în triunghiul morții... Nu-l lasă să ajungă cimplitul ceas, ci văzându-l gata și pentru așa ceva, — întoarse foala norocului și-l duse la felișia și nevastă mărire a dublării hotarelor lui, învălute în soare cerese.

Acceași mână a lui Dumnezeu în ce ce o văd și asupra Spaniei creștine și naționale, care ajunsese, numai înainte cu puțină vreme, să se întrebe, dacă nu-i va cădea sabia din mână și vasul negru al prăpădului comunist, să se înalte și să înunde peste tot, încercând-o? Căci de luni de zile nu mai putea face un pas înainte, — ba făcuse cam mulți

inapoi... În desnădejdea lor, oamenii începuseră a vorbi de „cinepacitate” lui Franco de nevoia de a-l înlocui, — ba unele știri spuneau, că însuși Franco ar fi trimis ștafetă la Italieni și Germani, vestindu-l, că de noi trimite ajutoare hotărâtoare, va fi silit a se retrage și a-și părăsi chiar țara!

Atunci însă, iată mâna lui Dumnezeu se arată peste încercările lupătorilor — stricând de cap pe cel mai mare dintr vâremășii credincioșilor din Spania! Dumnezeu făc pe cond-

torii Rusiei roșii a vedea roșu înă în ochilor și pentru asta o mână și între el prin țederea a sute chiar a mil de frantași ai armatei cu care spărlau pân'al luma și făcuseră pe Franța s'o lce De Rusia tovarășă de armă, pe marele

24 Iunie

Voința de a trăi românește

Istoria acestei vremi va ține, fără îndoială, fenomenul legionar în stiaj politic, moral și cultural al nației noastre.

Fora zămbi acceptiv de situația în această perspectivă seculară a unei acțiuni politice, dar ei ulla, desigur, că această acțiune a reușit, în țara noastră, să dea unei întregi generații simțul marilor proporții istorice și orientarea vieții în spirit milenar.

Ceace constituie, într-adevăr, caracteristica dominantă a generației noastre este o voință viitoare de a trăi românește, voința inflexibilă de a promova românismul în comunitățile românești.

Pentru prima dată, în istoria românească, o promoție a nației noastre trăiește conștient și tenace substanța și destinul românesc. Exemplarele sporadice, sau curente de idei din trecut, sau chiar eroismul miștilor mai recente nu se pot compara, sub acest raport, fenomenului legionar. Aci, o generație întregă acelușia, ieșită din straturile adânci ale nației, trăiește dintr-unu și de sine, organic, destinul nației.

Voința de a trăi românește depășește voința de a gândi românește. Prima angajare a voinței individuale într-o luptă, care de multe ori sfârșește prin sacrificiul propriu; în cazul al doilea, riscul poate fi, cel puțin, un... eșec literar poetic. Indurățirea de a trăi românește implică astfel și, în deosebi, implica erii, în epoca abstracției internaționaliste, conflictul neegal cu generațiile anterioare, cu o mentalitate înrădăcinată, cu un

stat, care nu-și justifică nici o aderanță națională.

Voința românească în țara românească, o viață trăită masiv, eficient a dat mult de lucru lumii românești emasculate și viciușii străin infiltrat în trupul ei. A fost o luptă a cărei telor necenzurate și zgudul generațiile vitoare. O luptă pe multe fronturi, cu arme ascunse și redutabile, de o parte, cu credință, entuziasm, lealitate și dăruire totală, de alta.

Mintal, poziția noștri lumii românești n'a putut fi concepută, necum trăită integral. Ridicarea hotărâtă a acestei lumi a fost primită în început ca o încercare de expropriere a pozițiilor politice și economice, defuncte de lumea privilegiate, mai târziu s'a înțeles că este vorba de o înnoțire mai adâncă și mai amplă, de o înlăturare a instituțiilor inadecuate și parazițare, de o purificare a memorarilor și o retrorie în spirit românesc și creștin. De atunci lupta a ieșit din convenționalul... constituțional, și-a pierdut caracterul scenic, a căpătat o tursură tragică.

O lume își apără ființa; o alta și-o afirmă cu voința de fier.

A doi să trăiești românește astăzi, deși defetismul a cuprins clanul dușmanilor înscuși și acelor formați, este încă un eroic curaj în țara prea românească din umbra Carpaților.

Este totuși posibil, — se știe astăzi că este posibil.

Potențialul imens de vitalitate românească al generației, care și-a luat sarcina românizării totale a vieții de la Dunăre, ne justifică certitudinea că, ceace atâtia ani a fost o luptă continuă de apărare, curând va deveni o victorie curcioroasă, va fi realizarea integrală a voinței de a trăi românește.

Alexandru Constant

PRIMUL DRUM IN ARDEAL

Ziua de 24 Iunie 1937 face ca în sufletul meu să licărească din nou câteva aduceri aminte. Am trecut prin atâtea în timpul acestor 10 ani, încât mi se pare că o sejur de nepătruns s'a așezat pe trecut. Azi când mă gândesc și mă uit în jur în șirul nesfârșit de lucruri înfăptuite în acești ani, vad că mi revin în minte aproape toate infăptuirile, unele mai veselile, altele mai triste. Precum de multe ori în focul stins, dacă dai cu cleștele în vatră, prin cenușa mai găsești scântei și cărbuni aprinși, tot așa și în sufletul meu au mai rămas amintiri neconsumate.

La congresul studentesc dela Crailova (primul congres 1929), am primit ordin dela Capitan să mă duc în județul Turda și să încep să organizez ce voi putea. Reintors dela congres m'am oprit la București. Ca totdeauna eram fără nici un ban în buzunar. O mare mândrie a noastră a fost și este săracia. Tot ce am făcut a fost numai suflet rupt din inima noastră.

Am plecat spre gară însoțit fără grabă. Pe lângă mine treceau mașini, tramvae, trăsuri, oameni încerceri, preocupăți numai de afacerile lor. Mă gândeam eu atunci: «Vom ajunge noi vreedată să cucrim acest oraș?» A trebuit multă suferință și sânge până am trezit Bucureștii care părea amușit eu goana numai după câștig și lux.

M'am instalat într-un vagon de clasa III în personalul ce mergea spre Cluj. Biletul dela congres era încă valabil. Puțin câte puțin vagonul începe să se umple de lume, țărani și țărănco din Ardeal, cu bocceli, lăzi și coșuri de paie. Mă uitam și nu mă dăream eu o fi făcând lumea cu atât bagaj. Am pornit. Treptat s'a potolit tot aglomerul din vagon și tic-tacul roților a adormit mai pe toți. Doar

Fragment din «Note legionare» ce vor apărea în folionul Buna-Vestire.

Să mă sui, dar n'am bani, cum să-i cer lui Amos și de trăsura? Dar dacă nici nu e acasă? O trăsura pleacă, alta, alta, a mai rămas una. Disperat mă hotărăsc. Tot una. Merg la trăsura și — Știl la Amos Pop? — Vai de mine, cum să nu, doar are cel mai mare restaurant din țară. Când aud de restaurant mi se luminează fața. — Mănai! Trăsura mă hurdacă în toate părțile, glodul e până în butucul roții. Mă gândesc: «De veneam pe jos

era vai de mine! Ajung la Amos. Mă dau jos și intru în casă, spun birjarului să aștepte ca schimb banii. Mă prezint lui Amos, care spre norocul meu e acasă. Gras, rotolof, bine clădit, se bucură grozav când aude că sunt trimis de Capitanul. În două cuvinte îi spun cum stă chestia. — Vai de mine, mă rog frumos să zie așa, se poate!

Îi cheamă și-l cinstește pe birjar și-i spune câte și mai câte de mine, că-i bun de gură. Iață și masa, dar ce masă! Potroc de curcan, friptură de porcul ce castraveți, vin de Târnava. Mâncam de paroc și băteam colici la gura mea, spre mare mulțumire a familiei, care era încântată că-mi plăc bucatele.

Și apoi eu Amos prin sat. Când a venit Capitanul la Crăciun pe un frig și un ger de răpau pietre, împreună cu Radu Mironovici și Eremie cu «Căprioara» (camioneta noastră), o plasă era organizată. Spiritul legionar a fost repede înțeles de țărani ardeleni. Turda a fost primul județ din Ardeal care s'a botezat întru Legiune. Și așa flămâzâi, săraci, dar tari în credință am cucerit sufletele celor altele ale neamului.

Neclui Totu

AMINTIRI

Doriam odată, din tot sufletul și străneștii noștri, în vecii vecilor, iar la nevoie să-l apărăm și preții vieții. Nu îndăueesc decât speranța unor zile mai bune, pentru cari trebuie să luptăm și să jertfim.

Un gând mi-a încolțit în inimă; Deedă cu toți înțelepții, cari au condus țara după războiu și cari au rămas surzi și muși la strigăt de demnitate al unui Neam, mai bine cu nebulii, eci dacă cei dintâi nu au făcut nimic, cei din urmă, nebulii de dragul Patriei, nebunii de a se sacrifica pentru o făuri vie mai bună Neamului Românesc; fără îndoială că vor ajunge să cădească o viață nouă.

Un car, tras de doi cai, a plecat în Iunie 1930, apucând calea Iașului în maramureșean s'a oferit, fără niciie plăd, să facă drumul acesta, iar ai ce călătorești aveau de dus cu o toată durerea, toată jalea Maramureșului.

Au și scris o literă negre pe cărți. «Carul durerilor din Maramureș». Au înfruntat drum greu și lung, și ei și noaptea, ca să spună totul Capitanului.

A aculiat lăcut toată poveste, în ochii lui se ogândeau toată durerea Neamului. Din armata lui micoș, dar vitează, va trimite o echipă care să îl întineresc ca să doarmă copilii și să nu ceară mncare. Oamenii cari cu un kilogram de cartofi pe zi, să astâmpere foamea unei case pline cu copii.

Preot I. Dumitrescu-Borș

Revista «Rânduiala» va apare înainte de vacanță cu un bogat material. Vor colabora: Dumitru Cristian Amzăr, Vasile Băncilă, I. Bernea, V. Cărioanopol, Vasile Gămoșean, Ionică, Mihail Polihroniade, H. A. Terlan, Dinu Buzdugan, Horia Ung, etc.

Un trimis venit să cerceteze finiturile Maramureșului, unde peste tot domnește aceeași durere, a fost prins și bătut de jidani. Cât ar trebui să te revolte această obrăznice îndrăzneală!

revista verde dela Cornăuți, va a pare zilele acestea cu următoarele colaborări: Barbu Șlugașchi, George Macrin, Ionel Negură, Ion Blăleanu, Gabriel Balănescu, George Drumar, Vasile I. Postolac, etc. Despre «Țara Sîpăntului», însă, nu mai auzim nimic de-o vreme — și-și păcat.

Pornind dela criteriul anti-marxist

Așa dar vom sta stramb și vom judeca drept: marxismul nu s'a dovedit a fi numai un flagel pentru viața istorică a popoarelor, alături de ciumă și disenterie, ci și o ispita drăcească pentru suflete, un teribil mijloc de a pune la încercare țaria morală și agresiunea intelectuală a națiunilor contemporane.

În adevăr nu e de loc greu de observat că toate neamurile europene cari au succombat sub poartă acestei ispite, fie că n'au depășit încă perioada copilăriei, cum a fost cazul cu cele din Rusia, fie că au fost epuizate până la drojdie de un lung și necurmat efort civilizatoriu, — cazul Franței și al Spaniei — au prezentat toate simptomele caracteristice ale unei sfârșeli lăuntrice ca și a unei paralizii a instincților de orientare și de conservare colectivă.

Dimpotrivă, toate popoarele viguroase și robuste, au rezistat ori au reacționat cu energie împotriva efectelor caustice și disolvante ale marxismului. Toate popoarele în chestiune n'au văzut în această supremă invenție iudaică vehicolul unei lumi noi, ci ultima secreție ideologică, urât — mirositoare a putrefacției lumii celei vechi, exagerarea în spirit luciferian a tuturor scâderilor și-a tuturor păcaterilor lumii burgheze.

Națiunile cari au îmbrățișat marxismul sau doctrinele politice născute din aceiaș spirit și cu aceiaș tendință, au dovedit prin însuși acest fapt că sunt lipsite de har, de prezență tainică, invizibilă dar reală simțită a duhului divin în inimele lor. Ele adoptă un principiu infernal de viață, — lupta de clase — născut din invidie jidovică, din calcule sadice, din perversiunea manifestă a tot ce este dragoste creștină, abnegație eroică și elan altruist.

Națiunile cari resping marxismul, dau dovadă de tinerețe eroică sau de bărbăție creatoare. Ele înțeleg instinctiv toată puterea magnifică de transfigurare

Nicolae Bogdan

Dela stânga la dreapta: Corneliu Z. Codreanu, Ion I. Moja, Tudose Popescu, Corneliu Georgescu, Ilie Gărnează, Radu Mironovici

Legiunea în viața României

Sărbătoarea legiionară nu-i un act de bucurie, ci unul de reculegere și un pas în timpul cărora sună înăuntrul morții, în lăptosă rădăcină de viață și în viața noastră, puțuri noi puse în lăptosă rădăcină și din glorioasă biruitoare până la sfârșit.

Au parat acum sărăci, ca și cum ar fi fost o altă înălțare în fața lumii și a lui Dumnezeu. Astăzi mișcarea legionară este o realitate spirituală și politică pe care oricine o poate simți dar pe care nimic n-o poate trece cu vederea.

Cum s'a ajuns aici și mai ales ce a adus nouă mișcarea legionară în timpul sufletesc și politic al țării noastre?

Iată câteva voci înecate sub tălăși într-un articol care are să fie mai mult un bilanț rece decât o teorie entuziastă.

Viața oricărui popor s'a planșat, om sau organism politic e determinată de doi factori: unul intern, unic, esențial: caracterul, național; altul exterior, accidental, foarte important dar nu esențial, care s'ar numi condițiile obiective, ambianța, conjunctura.

Un bob de grâu, de pildă, nu poate să crească decât în condiții de pământ, dacă nu-l ude ploaia, dacă nu-l înălță soarele. Totuși, cu toate aceste condiții defavorabile, tot va încerca să lupte, tot va străluci până la urmă. Dispoziția dacă e fost stăp, toată bogăția pământului, toată umbră și piot, toată căldură soarelui vor fi de prisos, bobul de grâu va rămâne mort în pământ.

Fi bine oamenii ce au pornit la luptă acum zece ani în jurul Căpitanului au constituit guvernarea educației, sufletului curat și tare al mișcării noastre.

Acum acești oameni toată virtuțile sufletesci cerute marilor învățați. Aceia credință în Dumnezeu, erau stăpâniți de ceea ce Moșă numea atât de frumos «dublul marilor răsturnări», purtau cu ei un capital de durere, de jertfă, de suferință în slujba unui ideal.

Așa se clădește o lume nouă, cu lucrări, cu suferință, cu dureri în trup și renunțări în suflet. La temelie fiicărei noi epoci de istorie s'ar mare durere. Legenda meșterului Meșteru se are tăcut și vorbită înțeleșit.

Fra frășca ca asemenea oameni, trecut printre atare scodă, prin albea încercări, să creadă că nimic levină nu se poate înlăptui, decât elidind pe suflote stăduțoaie, pe un om nou. Azi s'ar prima nouă oțadă de Legiune în viața românească. Într-o lume în care se prețuia exclusiv puterea minții, înțeleșit și nu numai în sens creator, ci în sens de smecherie, să pui accentul pe curdente sufletescă, pe darzenia, pe renunțare de

simț, pe eroism, pe jertfă, și caranț. Se încerca deci o inversare a raporturilor pe care o acuzăsem cu înocentul o adăverăță minune. Topelele asperității, contradicțiilor, deosebirele individuale în marea sufletă al comunității legionare. Simpatizant și pe cale să devină un om nou. Fără discursuri, cu vorbă pușină, stindă-i să renunțe la tot ce era dezonorat, egoist, colțuros în personalitatea lor, să supraveghindu-le finta și moralitatea, punându-i la muncă, făcându-i să trăiască în o a-nunșată temă, în comunitate, șeful de club își transformă comenzi în legiuni. Dar această oțadă a soldaților e în același timp o oțadă a șefilor. Șeful de club trează arta șer, delicată, în care se cere să lămbni autoritatea cu dibăcia. — o conducători unor oameni ce sunt laș și numai printre o disciplină liberă comunități într-o comunitate de ideal.

Iată ce a adus clubul în peșajul politic și sufletesc al României.

Totuși clubul n'a fost scotit suficient.

Muncind din greu, cot la cot, profesorii universitari cu fărâșul, studenții cu lucrărilor, protot cu mersușul, scriitorii cu inginerii; Muncitor cu Ardelean, Maramureșan cu Banarabean, Bucovinean cu Oltean, legionarii învășau alte două lucruri: că frăția entuziasată a Legiunii topeș în aceiași comunitate de dragoste atât claselo sociale cât și regionalitate.

În sânul tinerețului crescut în cuburi a dispărut și ura de clasă și regionalismul. Toți suntem un singur suflet, o singură familie; toți avem același ideal; toți tubim și ascultăm același Căpitan.

Pe lângă de unde a pornit, predică e ca a predicat, crescând în cuburi și în frășca ca marea legionară să ajungă la ultima problemă.

«A scrie frumos, a vorbi curajos, a lupta, a fi credincioș» — spunea oțadă Căpitanul — «e bine pentru un legionar, dar e absolut insuficient dacă în același timp nu și-a fixat atitudinea» — și el chiar dădea nu știe s'o privească în față lui Moșă.

«Ei bine, mișcarea noastră a ajuns la această fază ultimă. Am înțeles ce vintele din testamentul lui Moșă.

«Preșete noi, col care am rămas, v'arăm nici sfârșitul lui Moșă, nici curățul lui Vasile Marin. Er'ou nu se naște și nu devine oricine!»

«Cred că mă pot opri aci. De va fi să izbândim sau de vom cădea putem fi de pe acum siguri că am împlătit sufletul și viața României, că i-am dat idealuri, că i-am lăsat instituții, că i-am crescut oameni pe care se va putea ordina întemeia.

Cu un asemenea trecut, putem să înfrunțăm fără teamă prezentul și să primim senin viitorul.

Mihail Polihroniade

Nu-și poate reproșa nimic

Generația aceasta ce și sărbătoare este azi, în dămnezăsc tăcere prima ei decadă de lupte și de biruinți. Eu să încerc să creionez conturul, atât cât mă ajută puterile, generația aceasta și zie să încerc ființa de definit în întreaga ei mărime, în splendoia lumini în care s'a așezat în țara lumii întregi; nici vorbă să fim eu în măsură.

Un om, o mână de oameni mai apoi s'ar printe de piept cu așezarea de sute de ani a unei întregi lumi, încercători, încercând s'o dăruie, s'o înlocușcă. Nu pot aș baza de bunăpărta «Buna Vestire» și fiind bine cășchitate nici nu este necesar, cred, să înlăptui greșelile mai mult de cât mai puțină criminalitate ale lumii vechi, ci voui căuta să stabileșc ușor, elegant, diagnosticul lumii vechi, azi în agonie.

Este greu de susținut că lumea vechi nu-și are o frumoasă contribuție în tot ce s'a făcut «la locul lui» în țara aceasta până acum, dar nu știe ename cu să-i svâră în sarcină, dacă nu tot aceeași lumi și multimea rețelor atât de multe și atât de mari, înceț au dat spectacolul acesta alarmant. Era cunosc oameni, și mulți, care s'ar purtat o viață întreagă frumos. Au muncit, au agonisit, au luptat și s'au jertfit pentru această țară, dar trăsă lor și jertfa lor în afară de acela că nu făcăt ceva bun, tot ceea ce ochiul nostru vede construșim pușul încă în mică măsură și oțadă cangreunărilor sufletului neamului acesta și năruirea lumii materială. El azi recunosc public și, vai, Doamne, imi vin în minte cavințele ultime ale unei lămentabile spovedinți a unui om din lumea vechi în fața unui proces al lumii lui, declarații umii erudit reprezentat al acestei lumi, profesorul universitar Dan Rădulescu, în procesul Căpitanului: «Mă întrușine de generația mea».

Câteva alte declarații a moră dintr-o parte și au fost excelențe în repeliere rânduiri și cari sfârșesc recunoscând că fac parte dintr-o lume a rușinii; repun pe dăitor urii în fața realității. Dar el nu-și pleacă fruntea și rușinată nu încercă măcar, purtarea, ci trufăș se menșin pe poziție în luptă cu lumea filosofilor arhangheli, în luptă cu generația aceasta care, repet, nu-și poate reproșa nimic. Să stabilim deci

Perspectiva Legionară

Nu poate fi vorba de o glorioasă pro domo (ar presupune o dispoziție mistică nelogionară — și ești un fat), noi primelul unor fapte, dinșie sau nouă legăminte, chiar șoare fier ale (Hindus fără îndolăță, lumea legionară a trecut și de vremea moră și de a colorării), și de mai mult și mai puțin totodată; spărim în țară pe răboșul aslateișii legionare, alături de linia adănoată a vârstei celor șoare și pe care îi împlășite, strictă și înșonșitate istorică, dar și perspectiva pe care constitușia acestei vârste o are.

Vârșta acestor șoare ani este linia ideă care desparte două vremi, două faze ale evolușiei mișcării și organizașiei legionare. În urmă rămăne timpul inițial, cel al constitușiei, al sfârșitului legăminte, al luișilor FREGATARI istorici, al învășdării nașionale. S'a pătruns în «adâncimile» frășii ale ocușiei actuală al existenșii românești, s'a adunat întreagă sufletul neamului în jurul acestei inișiative; și, în sfârșit, după încheierea frământărilor pătrunderii s'a petrecut ultimul act al fazei FREGUNDARII, deoseădmăntul, moortea grăunțului, jertfa covășită, simbolică, deschătoșarea din nou al încercușiei vieșii nașionale integrale.

La ceiaș urmășod de aci înainte este vremea cuceriișii roșoșlor, al bucuriilor biruișii absolute a vieșii.

Ele nu vor putea fi decât tot alășia adăverii și confirmătoșii al victoriei șempale. Nu vor fi decât șapănare deciziei.

Toate acestea însă, lumea vechă oră e la lege la ceiaș oțadă unui ciciu istoric cu rădăcina la 1890 (Testamentul lui Mihai Viteazul). Spre

Nu-și poate reproșanemic

Veacul creator

decăt lupta dintre fierul mort, nelăduplicit în lipsa lui de autonomie, și între trupurile vii, de șine stătoare și cu voințe propriie, a soldașilor creștini? Fierul acesta orb pălăntat, omoară și totuși rezultatul e nul.

Rămle făcute de acest fier în trupul Legiunii se acoperă singure, așa cum brașul își acoperă cu propria lui rășșină scrișterile sau creaștirile făcute în scodă.

Umil organism viu nu i se poate opune, ca forșă absolută, marea moartă. Neamurile care au dispărut nu au dispărut din pricina săbiilor de pențruș nu mai erau vii, sufletul lor se pierdușe. Cine ar putea crede că toți Fenicieni nu fost tăvăli? Sunt răsse sau neamuri cari se sting etușod când rostul lor pe lume frosț lășat de Dumnezeu) și înclășat, șoare n'au fost în stare să-și ducă până la capăt.

Materia prin ea însăși nu crează și nu distrușe, ci doar cel mult se nemține. De aceea nimic argument, mai ales în istorie, nu se poate fanda prin materie. Plecând dela acest adevăț politic nu se mai poate șoee cu maiorități, adică prin elecșione, prinșcipiu cantitativ, material, nici cultura nu se mai face prin subvenții. Voturile nu pot scoate la iveală adevățul după cum aural nu poate precipita geniul răssei.

Civilizașia, trâmțul material, este necreatoare. Ea nivelează, subjușe, reduce totuși la număr și raporturi de energie. Veacul nostru depășește civilizașia prin emănciparea lui de tutela materiei. Pentru lucrurile astea nu putem da astăzi argumente de ordin dialectic. E în loc de argument, o stare de fapt istorică. «Am plecat țălatură de Moșă și lucă de trei. În totuș am fost cind, șpune Corneliu Zelea Codreanu, astăzi suntem un milion».

Iată un argument material vor șpune oricine. Nu. Pentrușca argumentul acesta nu-l aduc vouitruș, ci morii. Nu este un milion al numărătoșrii ci al credinșii și al jertfei.

Horie Stamatu

Frânturi de viață

Pe care oamenii și împrejurările nu au dezis-o.

Câteva luni mai târziu, un grup de liceeni, frați de cruce, urca scările către Răpa Galbenă.

Pe o zi de ploaie, gori până la brâu, cu picioarele goale, uzi și plini de noroi, studenții săpau temelie casei lor. Tineretea se dăruia deopotrivă trudei ca și luptei.

Erica cel dintâi altar închinat muncii.

De atunci multe s'au schimbat. Ordinul legii a luat loc oficiării unei slujbe. Silicia a înlocuit dăruirea.

Dar istoria va cuprinde în cartea sa adevărul. Căci minciuna nu poate stăruia la nefarășit.

Lumina consumă întinericul. Minciuna moare în contact cu adevărul.

Întro-o zi plecăm către Ugheni. Trebuia să frământăm pământul și să turnăm cărămizi.

De acolo ne venise știri că jidanii provoacă.

Faceam front.

Un cuvânt sună scurt ca o comandă:

«Va rog să fie liniște! Și știți de însemnează rugămintea mea. Rugămintea mea este voință. Deci, voce să fie liniște».

Vorbea Căpitanul.

Ceea ce însemna aci — fugă și restrâns — nu sunt amintiri. Aducerile aminte poartă, prin ele înșile, uitarea. Chiar numai trecătoare.

Căci a-ți reaminti însemnă a fi uitat căndva. Iar noi nu am uitat nimic.

Întâmplările trecute le trăim și azi ca și ieri, în aceeași actualitate și cu aceeași țărne.

Noi nu avem amintiri.

Purtăm cu noi, tezaur sfânt, și bucuriile și durerile.

Nu plângem, nici nu ne plângem.

Nu ne plecăm, nici nu ne înfrângem.

TRAIAN COTIGA

Elita legionară

Nimic nu se va putea înnoi în această țară românească, atâtă vreme cât conducătorii nu-și vor schimba moravurile, concepțiile și viața.

Atâtă vreme cât o nouă elită conducătoare nu va înlocui clasa politicianilor egoști, voroși și înștrălnași.

Elita legionară n'a născut din luptă într-un moment de mare primăjerie pentru neam, s'a călât prin suferinșe și-și va împlini misiunea sa istorică de regenerare nașională prin dăruirea totală a fiicăruia

dintre membrii ei, marș sale chemări.

Conducătorii politicieni se aleg după numărul de voturi, averi sau relații.

Elita legionară se va selecșă după curătenșia sufletescă, puterea de muncă, viteșia și credinșa neșărurată în marea misiune istorică a neamului romănesc.

O lege aspră, legea cea mai grea, legea celă ce trebușă să fie exemplă permanent, va străluci în fiicăruie ellă viașă acestei clase muncitoare.

Va trăi elita legionară viașă aspră a primilor legionari Romani

Elita legionară

de IOAN VICTOR VOJEN

Care au supus sub puteril Romei pământul întreg.

Va osteli mereu în lupte; celă numai învingând lumea vechă va putea șidi România nouă și tare a zielelor de mâine.

Vor fi pușini la număr cavalerii verșii deschătoșări de drumuri.

Cel pușin sunt celă chemași. Dar credinșta lor va fi atât de mare că n'el-o potore nu a o putea cilti și pe această piatră de nefărășimăt se va înălșă România Legionară.

România nouă și tare ce va trăi în vece de veșe!

Frânturi de viață

Focșani. Anul 1925. A treia zi de Paște. Un prieten — ofițer de rond — îmi propune a-i pune tovarășia. Urma să inspecteze închisorile.

Sovălam. Toată ziua gonisem pe la niște prieteni. Eram frânt de oboacă. Și rondul începea pe la miezul nopții. Eu picoteam a somn decuseară.

Și totuși m'am dus.

Un singur cuvânt se rostise: Corneliu. Mi se arăta pușina al-vedea. Și a fost de ajuns. Somnul își luase șbrul. Obosela se topeșca ca prin farmec. Neastăpănil nerăbdării pușese stăpănire pe mine.

Ne oprim în fața unei uși zăvorite. Dau la oparte cartonul ce acoperă pătratul unei deschătoșiri făcute pentru ochiul cercetător al pasciului.

O lumină roșatică, palidă, imbrășșie celula, dureros, ca o pleoșă înșăngerată.

În fund, pe o etajeră, câteva ouă de șocolată arătau trecerea unei suflote creștin în zi de Invidier.

În mijloc, nevinovat, se odihnea un melușel. Era tot negru, cu o fundulișă roșie împrejural gătulu.

Pe un pat de scânduri dormea Corneliu Codreanu.

Câteva clipe am stat cu tot sufletul în priviri. Apoi, mașinal, ca sub puterea unei stăpăniri care-mi șcăpa controlului, am bătut în scândura uși.

Doi ochi și-au aruncat șteșejile șienului spre mine. Închisoarea își topeșe durerea în carcășă negre și-și tănșe brazdo adănșe în obrazul palid al tineretii.

O întrebare scurtă. Un rășpuns. Măna lui strânge măna lășezului, prietare grațiale închisorii.

Câteva cuvinte în fugă și ordinașul sever al sentinșiei mă îndepărtă către eșere.

A fost dat să-mi cunoșă Căpitanul în pușcărie.

Tăria unei semnificașii.

Dela stânga la dreapta: Corneliu Georghesen, Tudose Popescu, Ion I. Moșă, Radu Mironea, Corneliu Z. Codreanu, Ilie Găneșă

da

EXPOZITIA INTERNATIONALA

dela Paris. Romania a trimis toate produsele ei pentru a se intreca cu celelalte natium.

Pavilionul Romaniei este vizitat de orice roman care se duce la Expozitie.

DESIGUR CA ATI DORITI SI DV. SA L VEDETI!

Chestiunea este arzatoare. Participati la Loteria de Stat si o rezolvati problema calatoriei.

LA 15 IULIE ARE LOC TRAGEREA cl. I-a

LOTERIA A 14-a

15 IULIE
15 AUGUST
15 SEPTEMBRIE
15 OCTOMBRIE
tragerile claselor
LOTERIEI
DE STAT

BUCURESTENII,
PROVINCIILII,
STRĂINII
Se întâlnesc la

RACARU

Str. Vasile Boerescu 11
(la-viz in magazinele)
Grădina cu-vogaz a Capitalei
TELEFON 3-79-67

„Fotocopie“

MARTIN BILINSKY
MAGAZIN CREȘTIN
Developează, mărește, re-
produce. Aparat și articole
pentru Fotografii amatori.
CALEA VICTORIEI No. 25
(Colț cu Palatul Majestic)
Telefon No. 434/15.

CĂCIULATA

apă minerală radioactivă, este recomandată în tratamentul boalelor de rinichi, ficat, căi urinare, gută, artrităm
Comenzi la Administrația
Băilor CALIMANESTI-Valcea

Cumpărați încălțăminte cu prețuri convenabile

La Magazinul CONST. PETRESCU
BUCUREȘTI L. - strada COLTEI No. 6
viz-a-viz de spitalul Colței

La Slănic-Moldova

se poate găsi un confort deosebit la
Vila Veronica
viz-a-viz de parc
Prețuri modeste

Se primesc anunțuri pentru mica publicitate

Răspândiți „BUNA VESTIRE“

Dictatură și libertate

(Continuare din pag. 1-a)

și venii, cari să destrame instituțiile de Stat și să pregătească revoluția maseelor. În fața acestor tendințe s-au ridicat în Italia și Germania cei doi conducători naționaliști, Mussolini și Hitler, și au restabilit ordinea, salvând astfel libertatea celor două țări. Aceștia s-au născut în Europa două State naționale libere, deosebite în mod radical de Rusia cunoscută în robia jidovească. Termenul de „fascism“ și „comunism“, de „dreapta“ și „stânga“, raportați la procesele reale ce s-au desfășurat în inescutul decadal două mișcări antagoniste, una având tendința de înlăturare, cealaltă de încusăunare a dominașunii jidovești, una luptând pentru libertatea națională, cealaltă pentru înlăturarea tiraniei jidovești.

În Spania, a fost nevoie de acțiunile mării mase să se restabilească unitatea de acțiune împotriva dumanului, neingădundu-i să se anească în politica internă a națiunilor. Lupta împotriva comunismului jidoveces care dădă înlăturarea luptelor de clasă și de partid înlăturat națiunii. Nimic mai puțin, dar nici mai puțin. Această nevoie de unitate desăvârșită a națiunii a impus în Statele „fasciste“ o serie de reforme, considerate se înțelege de cei interesați ca dictatorială și păgubitoare „libertății“. Ori, reformele „fasciste“ n-au fost impuse împotriva voinței naționale, ci numai împotriva voinței celor învinși de mișcarea națională, împotriva voinței „internaționaliștilor“. În acest fel națiunea Italiană și cea germană devenită națiuni libere și puternice, numai în acest fel Spania poate deveni o națiune liberă, cum e veacina și Portugalia scăpată și ea prin dictatura națională de robia iudeo-comunistă internațională.

Dar din nefericire, conflictele politice organizate politice în vederea păstrării libertății sale trebuie să reglementeze raporturile între cetățeni în așa fel ca solidaritatea internă să nu fie slăbită. Norma acestui politice își trag însă puterea din normele morale și religioase cari stau la baza genezei și dezvoltării națiunii până la încheierea ei ca unitate în stare să se opună tendințelor de cucerire politică din partea altor națiuni. Într-un Stat național deci, normele politice vor întregi și desăvârși organizația temeliată de norme morale și religioase.

TRAIAN BRAILEANU

Intre pretențiile savanților și pretențiile țării

(Continuare din pag. 1-a)

ci, desigur, țoți s'ar declara mulțumiți, transformându-se, subit, în fervenți admiratori ai lui, cântându-i laude și proslăvindu-l în discursuri avântate.

Iar eu care îl cunosc bine și știu cum gândește, care am avut onoarea și bucuria să discut adesea cu el, vă spun că ar fi o păabil de așa ceva și că s'ar impune fiecărui dintre noi, cum mi s'a impus și mie, care nu-șde ori de alaltăeri și am stat în contact strâns cu cele mai multe din căpeteniile politice, fără să mă opoteze nici de o centimă.

De aici se poate deduce că în ceiace privește cultura economică și puterea de a înțelege, de a realiza și organiza un program, precum și în ce privește originalitatea inteligenței - este superioară oricăruia dintre oamenii noștri politici, conducători și fiiuritori de programe.

Dar acum, se pune întrebarea: după ce ai făcut programul ce mai ai de făcut?

Evident, să-l realizezi.

Și pentru a-l realiza, drumul nu este acela al reluării d'acapo și al discuției în tovarășia fiecărui nou venit.

Nici al examinării interminabile - dacă anumite puncte ar fi mai bine așa sau altfel - ci realizarea posibilităților de punere în aplicare! Cu alte cuvinte, realizarea armăturii politico-sociale necesare, pentru a putea percede la marile reforme de adâncime. E ceiace se numește o acțiune politică. Iată sensul cuvintelor pe care le-am repetat la sașietate: acum primează politica! Căci ce însemnează un program, oricât de bun și chiar curcerea puterii, pentru un moment, azi?

S'a întrebat cineva ce ar face un primministru, ferm hotărât să realizeze cel mai perfect program, cu oameni înveciți în role?

Ce ar putea face cu funcționarii învințați cu mita, care nu ascultă și fură, cu colaboratorii politici care, fiecare se crede mai deștept ca seful și în drept să-și discute și să-și schimbe ordină, ca calce legea în favorul lui și a lor lui, cu parlamentari care fac trafic de influență și când fac satisfacii în potoșării își fac mizerii și te dau peste cap? Ce ar putea face cu răspunderile ce trebuie intronate, când cei în drept să le stabilească sunt înfeodați partidelor de jaf și'n cea mai mare parte venali, când, primministru fiind, dai în judecată pe prevaricatori și cei chemați să sancționeze îi scot basma curată, ca pe Dorel și Boilă și Popovici?

Și nu mai pun întrebarea cu cine s'ar putea cucerii puterea pentru a realiza o nouă formă economică, mai bună și mai morală, ci o altă întrebare: Să vie mălaie puterea, dictatorială chiar ce cine s'ar face guvernarea, și prin cine s'ar birui imoralitatea care ne bântuie și ne macină, care ne-ar reduce la neant cele mai bune legi, în dosul conducătorului, sub nasul lui, cumpărând organe de control și sancțiune, toate venale azi?

Cum, nu-și dă nimeni seama

ce la origina mizeriei de azi stă o imensă ticăloșie morală, că la temelia oricărui îndreptări oricât de mici, dar durabile stă rezolvarea unor probleme de moralitate și corectitudine socială?

Nu-și dă nimeni seama de ce, pentru a realiza cât de puțin în orice domeniu, - economic sau social, - ne trebuie o nouă disciplină morală? Că fără aceasta totul e vorbărie fără efect, ori hărăție și energie stricată pe de geaba? Și nu-și dă nimeni seama, că în țara românească aici e cea mai grea problemă, că ea trebuie mai întâi rezolvată?

Nu-și dă nimeni seama că în Germania sau în Italia problema aceasta nu se pune, sau în niciun caz cu această acuitate cu care se pune la noi?

Nu vede nimeni că tocmai de aceea e mare acțiunea generației verzi și că acel care o comandă e singurul cap politic, care nu numai că a pus problema cum trebuie, dar a și ajuns, fără nici un ajutor și înțelegere din partea noastră, a celor curați și bunii pomind dintr-un mănunchi de șase-sapte tineri la o organizare formidabilă azi și, din zi în zi, mai coordonată și mai tare?

D-voastră nu vedeți că, în fața acestui problema, noi țoți înșurtoiri de teorii, noi, deștepti cu titluri și volume publicate, numai că suntem desarmați și incapabili să realizăm ceva, dar nici măcar nu ne-am pus-o cum trebuie, dar ceiace e mai grav, nici măcar nu am văzut-o și nu i-am înțeles importanța, nici chiar când am văzut realizări care ar fi trebuit să ne cutremure de mândrie și admirație?

Păcatul acesta de neștiută și de călcatul acestui nașflegeri, nu poate fi răscumpărat prin aspecte moralizatoriale a unui articol de ziar.

Păcatul acela, a celor mai bunii din generația de azi, care judecă strâmb și nu înțeleg cum țialul, nu văd marea operă și nu-și dau seama de primordialele ei necesitate, nu poate fi răscumpărat.

Este atât de mare problema, este atât de mare întrebarea, încât răspunsul nu poate fi decât o aguduire din temelii a tuturor conștiințelor cinșite din țara aceasta de neare, în cel mai rău caz, trebuie să ne fie milă.

Dan Rădulescu

Pentru sugaciul dv.
Acasă sau în viligiatură III
patul-leagăn portabil
(valiză)

Turacot”
Patent și fabricație engleză
In exclusivitate la
„Cartea Românească“ S.A.

La Slănic-Moldova
se poate găsi un confort deosebit la
Vila Veronica
viz-a-viz de parc
Prețuri modeste

Se primesc anunțuri pentru mica publicitate

Răspândiți
„BUNA VESTIRE“

Mari festivități la „Luna Bucureștilor“

Măine, Duminică, 27 Iunie curent, după amiază, vor avea loc marile concursuri nautice, în cadrul „Lunii Bucureștilor“, organizate de Federația Română de Sporturi nautice, Regiunea București.

Aceste concursuri sunt puse sub înaltul patronaj al Majestății Sale Regelui Carol al II-lea.

Vor avea loc întreceri între yacht-uri cu pânze de tipul celor olimpice, apoi concursuri între bărci cu rame, skiffuri, calcări, bărcă militare, etc. Se vor acorda premii celor mai bune echipe.

Este pentru prima oară că, în Capitala noastră, au loc astfel de manifestări nautice, cari vor procura o privilegiu de o rară frumusețe pentru publicul participant.

In ziua de 29 Iunie, de Sf. Petru și Pavel, va avea loc în același cadru al Lunii Bucureștilor, marea Serbare a Copilului.

Cu același prilej se vor desfășura concursuri originale cari constau, între altele din: probe sportive, probe artistice, probe de inteligență, precum și premiarea pruncilor din punct de vedere al igienei, al sănătății, etc.

Aceste noul concursuri vor contribui, fără îndoială și mai mult la succesul negozat al Lunii Bucureștilor din acest an.

Adunarea dela Casa negustorilor

Joi seara în orele 8 s'a ținut la Casa Negustorilor din pasajul Comedia adunarea membrilor corpului Industrial și comercial.

S'a luat în discuție chestiunea brevetelor de produse spirtoase pentru debitele dela țară, în sensul acela că să se destilieze arzele comunale și licențele care se țin la 0 ani, dând astfel posibilitatea căru marilor de la săte să devină proprietari brevetului. Deasemenea s'a luat în discuție impunerea exagerată făcută de organele fiscale cari au împovărat întreaga negustorie, încot, e pusă în imposibilitate să mai poată plăti asemenea dări.

S'a hotărât ca o comisie formată din fruntași negozului să se prezinte d-lui ministru de Finanțe Conciov pentru soluționarea favorabilă a chestiunii brevetelor precum și scăderea impozitelor.

Legitarea vadului comercial a fost dezbătută pe larg arătându-se ca zurile nenorocite unde negustorii după o muncă de câțiva ani după ce nu creat un vad comercial sunt dați afară de proprietari, pentru a închiria altul negustor cu preț mult mai mare.

S'a hotărât să se facă intervenție pentruca în toamnă, Parlamentul să legitimizeze vadul comercial.

S'a mai luat în discuție chestiunea amenziilor date la monopolul al-cooliului de către gărda financiară și s'a protestat ca să-țin alcoolul nu să cure hirturilor rezolvate de către ministerul de Finanțe. Astfel că negustorii sunt urmăriți de organele fiscale pentru plata întregii sume, scotându-le marja ca toba.

Nebraska pentru Hristos

Citim în cărțile sfinte că s'au Dumezeu a-l vedea nu este cu puțină oamenilor. Dar iarăși cu nepuștină este să ne ascundem de fața Lui și să doșim ceva din gândurile și voie noastre. Cine caută să minte pe Dumnezeu, se înșală de moarte și nu va scăpa de pedepșă nici în veacul acesta, nici în cel viitor.

Mai este oare cineva care să cîntăreașcă drept, în societate, în cu su-premul judecător? Mai e cineva care nu înșală la cântar? Se mai găsesc oare dintre acia cari cugeți și în noaptea, la legea Lui, ca s'o plinească? Mai lupă cineva pentru biruința lui Hristos? Sincer, devotat, eroic? Iată-a-tătea întrebări cari trebuie să străpungă inima impietărită a veacului Cui nu trebuie să ne luăm după ce auzim, ci să dăm crezare numai la ceea ce vedem și simțim. Pentru că nu e vorba de lauda cu surli și alăută ci lupă pentru Hristos. Dar câși lupă cu adevărat? Căși sunt în stare să rabde foame, frig, închiisoare, prigoană și chiar moarte pentru triumful definitiv al Crucii? Căși mai pot răspunde ca Apostolul Paul, detractorilor cari-l acuzau că prea a luat câmpii pentru Hristos: „O, lată-oașă stătu! lată-oașă ajuns! boșafii lată-oașă împărățind fără noi! Și măcar de ați împărățit adevărat cu să putem împărății și noi împreună cu voi! Căci parcă Dumnezeu a făcut din noi, apostoli, oameni cel mai de pe urmă, niște oșndiși la moarte; înțică am ajuns o prileștiu pentru lume, îngeri și oameni. Noi suntem nebun pentru Hristos; noi, înșeleși în Hristos! Noi, slabi; noi, tarii! Voi puși în cinste; noi, disprețuși! Până în clipa aceasta suferim de foame și de sete, suntem goi, chinăși, umbliăm din loc în loc, ne oștenim și lucrăm cu mâinile noastre; când suntem ocărșiți, înșecuoși; când suntem prigoniți, răbdăm; când suntem porbiți de rău, ne rugăm. Până

Taxi!
LA ACEST APEL
a răspuns mașina cu
PORNIREA CEA
MAI RAPIDĂ

ESTE INTERESUL CONDUCĂTORILOR DE AUTOMOBILE, CE MAȘINA LEOR SA PORNEASCĂ INSTANTANEU!
BENZINA OSIN ESTE STUDIATĂ PENTRU A AJUNGEA PORNIREA MAȘINII LA 1/100 DE SECONDA, MAI ALES CÂND MOTORUL E RECE.

Întârzierile de demaraj, reprezentă pierderi de timp și de bani, căci uzează acumulatorii, motorul și nervii conducătorului.
Pentru a vă priva de toate aceste neplăceri și dacă vobițe ca mașina dvs. să vă satisfacă pe deplin, faceți pinul numai cu Benzina OSIN.

Această calitate a Benzinei OSIN, se datorește curbei de distribuție care a fost condiționată, în mod științific, astfel încot să asigure un echilibru perfect între diferitele componente ușoare și grele, iar pe de altă parte, combustivitatea în motor să fie absolut completă.

Calitățile de ANTIDETONAȚIE, ECONOMIE și PURITATE sunt întreprinse în gradul cel mai înalt de!

Benzina OSIN

MOBILE
LA GOGU GEORGESCU
Magazin românesc de mobile
Medaliat cu Meritul Comercial și Industrial
București, Str. Bărăției No. 55 și B-dul Maria No. 1. - Tel. 4.75/14

Incălțăminte modernă de sezon
MODELE NOI
PENTRU DAME, BĂRBAȚI ȘI COPII
Cumpărați cu prețuri convenabile
La MAGAZINUL ROMÂNESC
VASILESCU
BUCUREȘTI, - STRADA CAROL No. 46

CUMPARAȚI EFTIN
GEAMURI, oglinzi, rame, cristale și picturi
IOAN PUCHIU
București, Călea Moșilor, 21 - Telefon 344/59

Uniforme Reglementare pentru Străjeri și Cercetași
Cumpărați eftin la
Gheorghe Fundănescu, Str. Carol 88

ARTICOLE DE VOIAJ
LA PRIMUL MAGAZIN ROMÂNESC DE JUCĂRII VIRGIL MATEI
SMĂRDAN 18
COLȚ

COSTUMELE ORIGINALE JANTZER

Sunt adevărate revelații ale sezonului 1937

Articole de plajă - nouități

Mobilier și umbrele de grădină cu pânză străină „Indathren“ desene exclusive

Mare raion cu articole de voiaj la prețuri excepționale

Ventilatoare electrice dela 1100 lei în sus.
Răcitoare dela 3200 lei și frigorișoare electrice
dela lei 26.000

In mare asortiment la

„Cartea Românească” S. A.

Expediții în toată țară

Cereți noul catalog Sport ilustrat

Incurajați industria și comerțul românesc

Comparați estin la vechiul și marele magazin la Balonul Albastru

Iordan A. Ionescu, S. Sor.

Strada Carol, 62 sub „Hotel Dacla”
Bogat asortiment în

Mătăsuri, Lenajuri, Imprimeuri
Încălțăminte de vară

Pantofi decupați și sandale pentru
Dame, Copii și Bărbătești

TEHNICA GENERALA Inginer G.H. CREȚU

București I. — Strada Regală No. 16 — 18
TELEFON 3.25.04

Întreprinderi mecanice, electrice, sanitare și de încălziri centrale, radio, deposit de mașini și materiale electrice

CU PREȚURI CONVENABILE

Doříți să beți un vin natural? Doříți cel mai potrivit cadou pentru onomasticii? Campărați câteva butelii de vin de COTNARI veritabil de la RESTAURANTUL

COȘNA - CIREȘOAIA BUZEȘTI

care a adus o mare cantitate din velle Ion Acsente și Prințului Callimache-COTNARI, Dealul Măndruțului, toatele proprietăți ale Domnitorului Ștefan cel Mare

O nouă librărie românească

la Institutul, un grup de Ingineri și specialiști Români

„POLITECHNICUM”

Societate Anonimă Românească
București 2, Str. Polizu No. 2 Telefon 4.76.00

Editură, papetărie, articole de desen, și materiale pt. birouri tehnice cărți române și străine
ADREȘAȚI-VA CU INCREDERE

E UN ADEVĂR Că atracția Capitalei este „CIRUL PITIGILOR”

la „Luna Bucureștilor”
Reprezentății zilnice, la orele: 6.30, 8.30 și 10.30 seara.

Un exemplu pentru industriașii români

Muncă, și cinste

Putem spune că astăzi avem un început de industrie curată românească.

Deocând nu putem trece cu vederea fără să nu arătăm stăruința, luptele și meritele unora, din puștii industriașii români cari au mai putut să reziste ofensivelor de cucerire a străinilor.

Astăzi ne vom ocupa de d. I. A. Anastasiu Peleanu mare industriaș, proprietarul fabricii de caroserii și automobile din București, Calea Dobrotărilor.

Industriașul acesta s'a ridicat în un nivel destul de ridicat printre muncă cinstită și străduință și de zi. Așa dar, prin muncă și pricepere a ajuns să învinge o mare întreprindere românească ce rezistă cu o stăruință împotriva concurenței întreprinderilor străine.

Dar cecece trebuie să subliniem în acest exemplar industriaș român, — e că totdeauna s'a gândit să ajute și să sprijine elementul românesc. În fabrica industriașului I. Anastasiu Peleanu lucrează peste 200 lucrători români plășiți onestone — și care le permite astfel să întrețină mulțumitor existența înel familiei.

În toată întreprinderea nu vei găsi un lucrător străin. Iată dar, un român care se mărturisește prin fapte.

E un român care pune și el o cărămidă la temelie României de mâine.

Să mai adăugăm încă un lucru. Cecece a mai contribuit la ridicarea industriașului Peleanu e calitatea și promptitudinea executării lucrului în întreprinderea lui.

Asta ne-o atestă decorațiile și brevele obținute numai prin merite.

D. I. Anastasiu Peleanu e absolvent al școlii de meseri și constructor aeronautice, fost șef de atelier în arsenalul armatei.

Iar întreprinderea lui cu o vechime de 15 ani, e la plină prosperitate.

Și fiindcă am adus vorba de ocuparea de lucru a românilor, — trebuie să prezentăm ca exemplu — care desimite convingerea a celor care cred că numai străinii sunt capabili să execute lucrări serioase.

Dilda de muncă perseverentă — și mai ales de atitudine românească în industriașului I. Anastasiu Peleanu, ne învață două lucruri: să prețuim călătările lucrătorului român — și dela această prețuire să pășim în promovarea elementului românesc uitat de către democrația noastră.

IMPRUMUTUL INTERN LEGIONAR CONTINUĂ

CONTENCIOSUL LEGIONAR

funcționează zilnic între orele 9.30-11.30 și 18.30-20.30 în strada Imprimeriei No. 3.

Toată lumea legionară precum și prietenii găsesc aici un serviciu organizat pentru consultații, procese, notariat.

Dela Academia Română

In ședința intimă a Academiei Române dela 25 Iunie curent, d. secretar general G. Tănașescu a prezentat următoarele lucrări ale d-lui prof. V. Vălcovici, membru corespondent al Academiei:

- 1) Über die Widerstandskraft der Reittatowegung eines starren Körpers in einer zähen Flüssigkeit apărut în Zeitschrift für angewandte Mathematik und Mechanik, Band 17, Heft 3, 1937;
- 2) Asupra caracterului insolului al ceștilor din mișcarea relativă, extras din „Omagiul lui Constantin Kiriljescu” (București, 1937).

D. Gh. Ionescu-Sigeti a prezentat următoarele publicațiuni:

- 1) Analizele Institutului de Cercetări Agronomice al României, vol. VIII, an. VII (București, 1936); 2) Activitatea Institutului de Cercetări Agronomice al României de la 1928 până la 1936 (București, 1937).
- 3) Silviu Dragomir a prezentat scrierea d-lui G. Sofronie: „Le principe des nationalités et les Traités de paix de 1919/1920, Les frontières de la Roumanie sont intangibles en vertu du principe des nationalités; Manque de fondement de l'action revisionniste magyare” (București, 1937), scriere care face față foarte un mare serviciu de propagandă în străinătate.

Citiți „Buna Vestire”

Fragment dintr'o scrisoare care va interesa pe mulți

Alexandru G. funcționar la Arad ne scrie, următoarele:
«După 15 ani de suferință aproape necontenită, o cură cu renumit preparat american „GASTRO D”, a avut darul să mă însănătoșească de boala mea de stomac pe care o credeam incurabilă. În urma nemăncării, ajunsesem atât de slăbit și de anemițat, încât păream o umbră a cecece am fost odată. În această stare fiind, am observat în ziare reclamele preparatului cu renume mondial „Gastro D”. M'am grăbit să comand acest remediu și m'am simțit mai bine chiar din primele zile dela luarea lui, recăpătând pofta de mâncare forțele și buna dispoziție.»

«Gastro D» se expediază contra ramburs de lei 135 de către farmacia „Thois” din București, Calea Victoriei No. 124.

Dela Facultatea de Drept

Facultatea de Drept din București aduce la cunoștința celor interesați că Banca Națională a României a retras bursa anuală de lei 200.000 (două sute mii lei) Institutului în anul 1935 spre a fi acordată unui doctor în drept secțiia economie dela această Facultate în scopul de a face studii de specialitate bancară în străinătate.
Candidații sunt rugați deci să nu mai prezinte cereri pentru această bursă.

SEDINTA CONSILIULUI SOCIETĂȚII INGINERILOR TEHNICI CADASTRALI

Consiliul Societății Inginerilor Tehnici Cadastrali „Sintec” a ținut o bișniută ședință săptămânală.

D. ing. CEZAR ORAȘANU, profesor la școala Politehnică și președintele al Societății, în ședința de comemorare, a făcut panegiricul de funcțiului ing. N. P. Ștefănescu. Consiliul a decis cu ekstral acestui omagiul să apără în viitor număr al Buletinului Cadastral.

S'a trecut apoi la ordinea de zi. D. ing. I. C. BONDESCU a expus situația financiară a Societății, propunând diferite măsuri.

Consiliul a hotărât punerea la curent a cotizațiunilor.

D. ing. OCTAV ALEX. MARTINEAN, secretar general al Societății a făcut o dare de seamă asupra lucrărilor și articolelor depuse până în prezent pentru Buletinul Cadastral nr. 5.

Au luat parte la discuțiuni d-nii

ing. Absolon Pop, Virgil Popovici, L'Anne Otto și I. C. Bondescu.

Consiliul a amânat apol din lipsă de timp prezentarea referatelor pentru ședința viitoare.

Importul în supracotă

Urmare la comitațul Ministerului de Industrie și Comerț, cu privire la rezolvarea supracotărilor pe trimestrul II-937, se aduce la cunoștința celor interesați că se acordă un nou termen dela 25-30 Iulie a. c. pentru înregistrarea cererilor de import în cuștințele comitaționale.

practica din Sina, unde avem un depozitabil de lei 20.000.000, în Direcția reglementării comerțului exterior, urmând ca după acest termen, rezolvarea lor să se facă tot așa precum a fost făcută și pentru cererile dela celelalte țări.

Articole de voiaj și Vânătoare, Geamantane, Trusa, Tocuri de armă, cartușiere, zgărlă pentru căini, hămețele, etc.

I. Tănașescu
Str. Câmpineanu No. 1. Calea Victoriei No. 95. — Fabrică proprie

„ROMANUL”
APROVIZIONARI
Colonel Savian M. Bădulescu
STR. ING. ANGHIEL SALIGNY, 6 — TELEFON: 4.40.97

GROMEN & HERBERT
S. A.
Fabricii de stofe fine, postav și pături
SIBIU
Sucursale: BUCUREȘTI, str. Carol No. 11.
CLUJ, Calea Regele Ferdinand No. 13.

Nu se poate importa lână fără autorizația ministerului de domenii

Ministerul de finanțe a făcut cunoscut vâmlilor din întreaga țară, că importul lânii brute de orice calitate, al sdrjențelor și al oricăror alte materii prime ce intră în fabricațiunea stofelor, postavurilor, tricotelor, etc. nu se va permite decât industriașilor de stofe, postavuri, etc. din țară și numai dacă aceștia prezintă pe lângă actele cerute de regulă în vigoare și o autorizațiune eliberată de ministerul agri. culturii și domeniilor.

Parastas legionar la Chișinău

CHIȘINAU. — În ziua de 24 Iunie, CU PRILEJUL ÎMPLENIRII A 16 ANI DELA ÎNTEMEIEREA MIȘCĂRII LEGIONARE, legionarii din org. Lăpușana, Orhei și Tîrbîzna, au organizat un parastas pentru legionarii căsuți în lașii.

Serviciul divin a fost oficiat de un sobor de proșiți, în frunte cu O. S. Ec. Stavorof Sevovicov, în biserică -Sf. Ilie din Chișinău.

După parastas, d. Sergiu Florescu, comandant legionar, a ținut o scurtă cuvântare, arătând roștu lăpții legionare, puterea de sacri-

ficiu și dragostea legionarului de a muri apărându-și ORUCEA și CRE DINTA strămoșească.

A urmat apoi, la seșia, o ședință solemnă, unde s'a făcut apela legionarilor căsuți. S'a citit ordine de al și, prin glasul d-lui colonel înv. I. Vasile Diaconescu, s'a arătat care este însemnătatea zilei de 24 Iunie, pentru mișcarea legionară. Sărbătorirea acestei zile a luat sărbătorit prin cântec legionar, cântate de legionari, sub conducerea legionarului instructor Ilie Nițiu-Nicorescu.

Intrarea și eșirea din țară cu blănuri a călătorilor

Ministerul de finanțe a trimis punctelor de frontieră, instrucțiuni cu privire la eșirea și intrarea în țară, — cu blănuri, — a călătorilor.

Se atrage anume atenția ca organele vamale să procedeze cu prudență atunci când aplică plumburile, astfel ca blănurile să nu devie impropriu sau incomode — dar să se observe ca să nu se aplice de așa manie-

ră plumburile încât să poată fi delatate cu ușurință și aplicate la o altă blănă, dându-se astfel posibilitatea introducerii blănurilor noi, fără plata drepturilor statului.

Deasemenea se va trece în pașaport la locul unde se face viza de ultima eșire din țară a călătorului, o mențiune despre blănurile ce se scot din țară, arătându-se starea lor.

Serbările congresului Ligii Culturale la Iași

DUMINECA 27 Iunie 1937
Ora 7.50: Primirea oficială în gara Iași.
Ora 8-9.30: Încălzirea congresiștilor.
Ora 9.30: Inaugurarea Librăriei Ligii Culturale din Iași.
Ora 10: Deschiderea congresului în sala Teatrului Național. Cuvântări de deschidere. Salutările Societăților Culturale. Cuvântarea de deschidere a Președintelui Comitetului Central Executiv, Raportul lui: Secretarului general, administratorului delegat și a cenzorilor. Discuții.
Ora 11: Masa comună.
Ora 15.30: Deschiderea congresului cu propunerile secțiunilor. Alegerea cenzorilor. Locul viitorului congres. Închidere.
Ora 21: Comemorarea lui Petru Lăicuș la Teatrul Național. Se va juca piesa „Coana Chirița”, iar domnul Vasile Brezbanu, artistul Teatrului Ligii Culturale va produce mai multe monoloage de Petro Lăicuș.

și din partea Ligii Culturale primite (costume naționale, încălțăminte, cărți, diplome) elevilor, cari s'au distins la D. Română și Ietoria.

LUNI 28 Iunie 1937
Eșcuștină Congresiștilor la Cotnari-Hârliu și retur Iași. Iar seara la Teatrul Național festivalul școlii de Misionare din Valea năii de Munte cu cântec și jocuri Românești. Se va juca piesa „O jorțică simplă” de N. Iorga. După întoarcerea congresiștilor din eșcuștină și până la festivalul de seară, congresiștii vor cercota monumentele istorice din Iași.
MARTI 29 Iunie 1937
Ora 16: Festival la Teatrul Național cu jocuri românești executate de membrii Secțiunilor de jocuri București, tot atunci se vor împă-

26 Iunie 1937

Adoptată de milioane

QUINTONINE
PRODUS FRANCEZ. — LABORATOARELE HELIN
Fortifică sigur — costă estin
LA FARMACII ȘI DROGUERII

26 Iunie 1937
Adoptată de milioane
Milioane de persoane cer, în fiecare seară, ce Quintonine și le redă forța sa. e mai bună poftă de mâncare, serm mai înălț, un somn bun. Acest succes se datorește la trei fapte: 1°) Eficacitatea Quintoninei — imediată și profundă, durabilă — nu dă nici odată greș; 2°) Prețul său este rezonabil și e cu un flacon faceți un litru com-

placut de via ține și reconștință) 3°) gustul său este delicios.
Dacă ea vă simțiți tocmai bine în acest moment, dacă sunteți deprimat, greț, abătut, nervos, fără bună dispoziție, încercați Quintonine. Un păcărel fațatele fiercării mese și vă veți simți în cursă complet transformat, cu toată fericiți de a vă putea cheștin și cu un flacon faceți un litru com-

Participați la splendidele excursiuni organizate de secțiunea noastră de „Turism și Voiaj” spre:

BERLIN . . . . (Dresda Nuernberg) și
PARIS . . . . (Expoziția Universală)

ambelo metropole vor putea fi vizitate într'un singur volaj, între } b) 17 Iulie — 5 August
c) 14 August — 2 Septembrie

Cele mai instructive volajuri în vacanța de vară.
Persoanele din provincie vor putea să ne remită actele pentru pașaportul colectiv prin poștă, iar taxa de participare prin Cec Postal No. 1256.

Costul Volajului:
Dela și până la București el. III-a lei 16.550, el. II 18.500
Dela și până la frontieră el. III-a lei 15.500, el. II 17.550
Inserieri și informațiuni suplimentare, prospecte, la cerere se vor trimite de către Secțiia de Turism și Voiaj a „BUNEI VESTIRI”
Bulevardul Elisabeta Nr. 12, et. II — Telefon 4.85.82.
Prețuși actele necesare pașaportului din 4mp; Locuri strict limitate.
Călătoria până la Berlin cu vașoane cu patur.

ACTUALITATE

Ultimele sforțări guvernamentale

Calmul opoziției naționaliste și pregătirea marilor bătălii. Proiectele financiare. Consiliul de miniștri de azi dimineață

Ultimele vizite ale înaltilor personalități străine...

și acestea pe spinarea funcționarilor în special...

afecțiunea României într-o obiceiă deosebită.

D. G. TĂTĂRESCU

Partidul național-jărnesc, care a pus mari speranțe...

Vizita M. S. Regelui în Polonia

Polonia a pregătit Suveranului nostru primire triumfală

M. S. Regele Carol II. a părăsit ca de obicei Capitala...

De la Cracovia, M. S. Regele se va însotii în țară.

PROGRAMUL VIZITEI SUVERANULUI

Primum am arătat la timp, M. S. Regele va sosi la Varșovia...

PROIECTELE FINANCIARE ȘI CONSILIUL DE ERI

In ziua de miniștri de azi dimineață s-a căutat soluția...

Vizita d-lui Octavian Goga la Belgrad

BELGRAD 25 (Radior). — D. Octavian Goga, președintele...

Complot la Valencia

VALENCIA, 25 (Radior). — Corespondentul Agenției Havas...

Tratatul economic româno-italian

ROMA, 26 (Radior). — D. Emil Loboniu, vice-președintele...

Situația din apele Spaniole

Noua repartitie a flotelor care asigură controlul. Presa Italiană acuza Franța și Anglia.

LONDRA 25 (Radior). — Un acord principal a fost realizat între guvernul britanic...

un acord asupra acestei chestiuni, comitetul de neintervenție...

HITLER

Se subliniază că prezența unor observatori neutri pe vasele...

denis declară într-o notă oficială...

ITALIA VA MAI TRIMIS VOLUNTARI IN SPANIA

Presă italiană acuza Franța și Anglia

ROMA 25 (Radior). — Ziarele italiene se ocupă îndepărtat de chestiunea...

fie înlocuite, o asemenea decizie nu ar putea fi luată decât de comitetul...

MUSSOLINI

De fapt, nu a debarcat în Spania nici un voluntar italian...

Nu găsim din nou în fața unei campanii...

LONDRA, 25 (Radio Central). — Postul «Radio Nacional»...

Anarhistii și comuniștii nu se sântăpănesc...

Presă italiană despre ultimele evenimente

ROMA, 25 (Radior). — In oficiul «Giornale d'Italia»...

Consiliul s'a ocupat de chestiunile curente...

GERMANIA RAMANE IN COMITETUL DE NEINTERVENȚIE

BERLIN 25 (Radior). — Deutsche Diplomatisch Politische Korrespondenz...

Presă comunistă falsifică adevărul

ROMA 25 (Radior). — Redactorul diplomatic al Agenției Stefan scrie:

De fapt, nu a debarcat în Spania nici un voluntar italian...

Nu găsim din nou în fața unei campanii...

Muncitorii polonezi protestează contra Arhiepiscopului de Cracovia

VARȘOVIA 25 (Radior). — In cursul serii a avut loc o mare manifestare...

din Varșovia au intrerupt ad lucrul timp de 15 minute...

Organizațiile muncitorești și ale foștilor luptători...

O rezoluție asemănătoare a fost votată...

Primul-ministru englez recunoaște provocările comuniștilor Spanioli

LONDRA 25 (Radior). — Au s'a desfurat la Camera Comunelor...

trol al coastelor spaniole este de natură a face...

Situația din Rusia se agravează

MOSCOVA, 26 (Radior). — Președintele consiliului...

domnitari. Pe de altă parte, corespicientul...

Asupra celor doi spioni au fost găsite...

Correspondentul ziarului sovietic...

ECOLARI POLEMICI

Acasă, s'a ținut la ministerul de industrie...

In ziua de 29 Iunie se vor face alegeri județene...

Acasă s'a ținut la ministerul de finanțe...

Consiliul comunal al sectorului III Albastru...

Duminea 27 Iunie a. c., va avea loc în palatul...

Măine, Duminea 27 cor. trăsura misionară...

D. docent univ. dr. Leonida Popp...

Măine Duminea 27 cor. trăsura misionară...

Joi dimineață s'a ținut la Unionsa Camerelor...

Comitetul pentru serbarea «Seminarului Central»...

Asociația subofitilor pensionari din România...

Societatea studenților în medicină...

D. școlară și d-nii studenți înscrși...

Asociația subofitilor pensionari din România...

Societatea studenților în medicină...

D. școlară și d-nii studenți înscrși...

Asociația subofitilor pensionari din România...

Societatea studenților în medicină...